

Lipin pučkoškolac 12

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Školska godina 2008./2009., broj 12, godina XII

Tema broja: Gornja Stubica

**Međunarodni ACES projekt naše škole
Vijesti iz naše zadruge**

Poštovani čitatelji!

I ove godine se susrećemo u novome izdanju Lipinog pučkoškolca. Pred vama se nalazi 12. broj tog školskog časopisa. Zasigurno ste već i zaboravili što se sve događalo protekle godine. Ako jeste, nema veze jer u ovom broju čitat ćete o događajima koji su se događali u školi, o raznim mjestima koje su učenici posjetili te o raznim gostima koji su posjetili našu školu. Ove godine naša župa je proslavila 800. obljetnicu prvog pisanog spomena pa je upravo zbog toga tema broja Gornja Stubica. Uz sve to, u časopisu možete naići i na literarne radove, a možda i pronađete neki vlastiti. Časopis sadrži i izabrane likovne radove i grafike, a osim toga tu su i za razbijigu zabavne stranice s raznim igrama. Nadamo se da će vam se svidjeti!

Sadržaj:

Školske vijesti.....	3
Gostovanja.....	7
GLOBE kutak.....	10
Iz naših školskih spomenica.....	12
2009. godina astronomije.....	13
ACES projekt.....	14
Tema broja: Gornja Stubica.....	16
Osmjeh uz naše novinare.....	18
Maturalac.....	19
Sport - Olimpijske igre.....	20
Test - kakvim te smatraju tvoji prijatelji.....	21
Natjecanja.....	22
English page.....	23
Deutch seite.....	24
Kreativni kutak.....	25
Jeste li znali.....	30

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac
List učenika OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Šk. god. 2005./2006.
I lipanj 2006.
broj 12, godina izlaženja XII.

Adresa uredništva:
OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-541
fax.: 049/289-164
e-mail: osmggs@skole.t.com.hr

Nakladnik:
OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:
Željko Popović, ravnatelj

Uredništvo:
Roberta Herceg, 7. c
Marija Jurina, učiteljica

Odgovorna urednica:
Marija Jurina, učiteljica

Novinari:
Valentina Bokun, 5.b, Petra Zeblć,
6.a, Doroteja Benko, 6.a, Ana Marija
Pavalić, 6.a, Dalibor Mucak, 6.a,
Roberta Herceg, 7.c, Marko Pelesk,
7.c, Karmela Šagud, 7.c, Valentina
Horvat, 7.c, Marta Haramustek, 7.a,
Lucija Hren, 7.a

Unos teksta:
Matija Matija, 7.a

Grafičko oblikovanje:
napredni informatičari

Fotografije:
FOTO grupa,
Željko Popović, ravnatelj

Tisk:

Naklada:
350 komada

Cijena:
10 kn

Naslovnicu su izradili učenici napredne grupe informatičara po pre-dlošku slike učitelja Radmila Mihajlovića.

OLIMPIJSKI DAN

Dana 10. rujna 2008. u našoj školi obilježili smo olimpijski dan. Svi smo u školu došli u bijelim majicama. Svi učitelji i učenici dogovorili su se da će taj dan pješačiti kako bi što bolje obilježili taj dan.

U prijepodnevnim satima, nakon trećeg školskog sata, svi učenici naše škole krenuli su na pješačenje kroz određena mjesta Gornje Stubice. Polazište je bilo škola, a smjer kretanja različit po razredima: Hrenice, Samci, Orehova Gorica, Brezje, Pasanska Gorica... Osnovni moto bio je „Šetnjom do zdravlja“. Bilo je vruće i sporno, ali i ugodno i zabavno jer smo bili s našim prijateljima. Uživali smo u prirodi. Često smo zastajali da se malo odmorimo. Nakon odmora bilo nam je lakše pa smo s veseljem krenuli dalje.

Nakon dugog hodanja napokon smo ugledali naš cilj – školu. Radosno smo uzeli svoje torbe i polako krenuli svojim kućama.

Roberta Herceg, 7. c

POZDRAV JESENI

Dana 15. listopada 2008. svi učenici naše škole krenuli su u Školu u prirodi pod nazivom „Pozdrav jeseni“. Svaki razred krenuo je prema nekom odredištu, tj. mjestu u Gornjoj Stubici. Učenici 5.c, 7.a te učenici koji su na GLOBE-u, dodatnoj fizici i kemiji cilj

je bio Šokot – izvor slane vode zbog kojeg je zapravo došlo do projekta da se napravi poučna staza. S učenicima

i učiteljima na taj put krenuli su i renteri Parka prirode Medvednica. Kad se stiglo na odredište, učenice 8.a prezentirale su plakat o Slanom Potoku nakon čega je učiteljica Sanja Knezić proglašila POUČNU STAZU otvorenom. Nakon zajedničkog druženja radosno smo krenuli svojim kućama jer smo ostvarili još jedan od projekata škole, a uz to se, međusobno, i zabavili.

Petra Zebić, 6. a

NASTAVA U ŠUMI

Dana 30. listopada 2008. svi učenici šestih razreda imali su terensku nastavu u šumi. U šumu smo nosili sav potreban pribor za rad, a bili smo u pratići učitelja Branka Barića i učiteljica Stefaniće Boltek, Marije Jurina, Vesne Jakopović te Božene Lacko-

vić. Krenuli smo od škole put ceste pa smo kod mosta Burnjaka krenuli prema šumi. Šuma je bila puna otpalog lišća koje se prostiralo po podu i šuštalo nam pod nogama. Učitelji iz prirode su nam pokazivali neke poznate biljke, gljive, mjerili smo temperaturu zraka i tla, ispitivali svojstva vode. Iz hrvatskoga jezika učiteljica nam je pročitala priču o šumi u jesen. Zapamtio sam citat koji mi se svidio: „Suma je puna života, istina i tajni.“ Budući da smo se nagledali šumskih divota, morali smo i nacrtati neke. Crtali smo panjeve. Neki su bili više motivirani, neki manje, no učiteljica Lacković ipak je ocijenila sve radove, rijetko se spuštajući ispod trojke. I kad smo završili s crtanjem, nije nam preostalo ništa drugo nego udahnuti još nekoliko puta svježeg šumskog zraka te se pripremiti za povratak. Vratili smo se pred školu krajem 5. sata.

Dalibor Mucak, 6. a

IZLET U BEĆ

U nedjelju 7. prosinca neki učenici sedmih i osmih razreda posjetili su Beč. Krenuli smo ujutro u 5 sati s kružnog toka u Gornjoj Stubici u pratići učiteljica

Sanje Knezić, Valentine Čulig i Valente Ćurek. Gledajući kroz prozor, uživala sam u vožnji. Tijekom vožnje jedni su kartali, drugi međusobno razgovarali, a bilo je i onih koji su pjevali. Učiteljica iz njemačkog jezika podijelila nam je zadatke vezane uz naš izlet. Učenik koji je prvi riješio dobio je nagradu. Nakon šest sati vožnje stigli smo u Beč i krenuli prema dvorcu Schonbrunn. Vidjeli smo prekrasne vrtove po kojima su prije šetali carevi i carice iz dvorca. U međuvremenu, počela je padati kiša i sve je izgledalo tmurno i pospano, no to ipak nije moglo pokvariti naše odlično raspoloženje. Nakon razgledavanja dvorca, vodič nas je upoznao s važnim građevinama i poznatim crkvama toga grada. Ušli smo u katedralu sv. Stjepana koja u svom gotičkom stilu izgleda veličanstveno. Ispred katedrale stajao je red kočija kojima su se ljudi vozili. Poželjela sam se voziti kao grofica po Beču. Napokon smo stigli i na božićni sajam. Svo slobodno vrijeme iskoristili smo šetnjom kroz mnoštvo štandova. Mnogi učenici su ponešto i kupili za uspomenu. Vraćajući se kući, uživali smo gledajući osvijetljen grad ukrašen božićnim ukrasima.

Valentina Čekolj, 8. c

IZLET U ZAGREB

Dana 19.12.2008. bio je zadnji dan škole u 1. polugodištu. Toga dana učitelji nas nisu zadrzavali u školi, već su nas poveli na izlet u grad Zagreb, na

predstavu Gulliverova putovanja te u Muzej za umjetnost i obrt. Krenuli smo od športskog centra u pola deset. Čim smo krenuli, u autobusu je zavladalo ugodno i zabavno raspoloženje. Smijali smo se, razgovarali. Uz ugodno

Školske vijesti

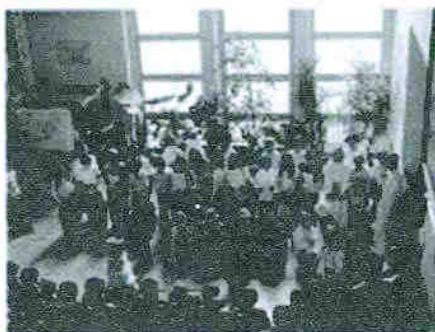
društvo naših prijatelja, put do Zagreba činio nam se tako kratak. Kad smo stigli, rastužili smo se jer je padala kiša koja nas je „zezala“ od jutra. Pred kazalištem smo morali potražiti svoje razrede te malo pričekati jer je predstava započela tek u 11 sati. Kad smo ušli u dvoranu, stvorila se gužva. Nakon nekog vremena, kad smo se udobno smjestili, sve se zamračilo i predstava je počela. U predstavi se govorilo o mornaru Gulliveru kojega je njegova posada ostavila u moru nakon velikog nevremena. Nakon toga, njega je zarobio kralj jer je mislio da im je neprijatelj. Kralj je shvatio da zapravo nije tako i da im on samo hoće pomoći, što je i dokazao jer je spasio dvorac od požara. Ali kraljica ne misli tako. Ona ga želi ubiti, ali ne može jer nigdje ne postoji takav zakon. Kad Gulliver sazna da ga kraljevska obitelj želi ozlijediti i ubiti, on bježi i njegova posada ga nakon nekog vremena nalazi. Tu sjajnu predstavu svi su nagradili velikim pljeskom. Kad smo izašli iz dvorane, nadali smo se da više ne kiši, ali ubrzo smo se uvjerili u suprotno. Tada smo se svi razdvojili u grupice. Jedni su krenuli u muzej, a ostali u razgledavanje. Neki učenici i ja krenuli smo do Mc Donaldsa jer smo ogladnjeli. Nakon što smo nešto „prigrizli“, odšetali smo se do katedrale u kojoj smo se svi pomolili, a neki i ispovijedali. Kad smo se vratili do Trga bana Josipa Jelačića, učiteljice su nam dale sat slobodnog vremena. Većina ih se odlučila za kupnju darova za svoje bližnje kojima će ih zasigurno ugodno iznenaditi za Božić. Neki učenici su bili s učiteljima u knjižarama, raznim dućanima, šetnji po Ilici,... Zadivile su nas okičene ulice Zagreba. Taj sat vremena je prošao jako brzo pa smo se svi moralii skupiti i krenuti u Muzej za umjetnost i obrt. U Muzeju smo pogledali izložbu poznatog slikara Rembrandta. Većina njegovih grafika je veoma malog formata pa su postojele i uvećane verzije. Kroz muzej nas je vodio vodič. U muzeju smo se zadržali oko sat vremena, a kad smo izašli već se polako počeo spuštati mrak. Krenuli smo do autobusa. Svi smo se smjestili i iščekivali kada ćemo stići kući. I tako je prošao još jedan izlet u kojem smo svi nešto naučili i koji ćemo pamtitи još neko vrijeme, dok se opet ne ponovi nešto slično.

Roberta Herceg, 7. c

BLAGDAN SV. NIKOLE

Prije nego završi prvo polugodište i počnu zimski praznici ima jedan bla-

gdan koji je svima drag, a posebno najmlađima. To je blagdan Sv. Nikole koji slavimo 6. prosinca. U našoj školi, njemu u čast, u petak 5. prosinca, učenici nižih razreda pripremili su kratku

priredbu. Poslušali smo nekoliko pjesama o sv. Nikoli u izvedbi Malog zbora naše škole. Svojim nastupom razveselile su nas i recitatorska i folklorna grupa. Ono što je ražalostilo svu djecu bio je nedolazak sv. Nikole, no valjda uz toliko obaveza nije stigao. Mi mu, u svakom slučaju, oprštamo. Na kraju priredbe, učenicima Male škole podijeljeni su bomboni, a nama većima i starijima to su učinili razrednici u razredima.

Doroteja Benko, 6.a

TIŠINA, SNIMA SE...

Članovi filmske grupe „Lipa“, Osnovne škole Matije Gupca snimili su dokumentarni film „Pod Gupčevom lipom“, na temu Turizam i poslali na natjecanje u grad Bjelovar na festival dokumentarnog filma nazvan „Mali dokuart“ 16. lipnja 2008. Početkom rujna primili smo obavijest da smo osvojili treće mjesto od 30 pristiglih filmova iz svih krajeva Hrvatske, za natječaj učenika osnovnih škola, i da dođemo na dodjelu nagrada. 7. listopada otišli smo u grad Bjelovar. Na večernjoj priredbi koja se održavala u gradskom kazalištu najprije smo pogledali dokumentarni film „Šutke, knjige rekorda“ koji je govorio o životu Roma u Republici Makedoniji. Nakon toga pogledali smo nagrađene filmove za osnovne škole. Prvo mjesto osvojio je film „Prvi učkarski sajam“ OŠ Eugena Kumičića iz Mošćeničke Drage, drugo „Turizam Slatinskog kraja“ OŠ Eugena Kumičića iz Slatine, a treće mjesto naš film „Pod Gupčevom lipom“. Za nagradu dobili smo stalak za kameru, prigodne majice i diplomu.

Mateja Hren, Ivana Škvorc, 7. c

PLES ZA VALENTINOVO

U našoj školi 13. veljače 2009. dogodilo se nešto fantastično. Učenicima

osmih razreda organiziran je ples povodom Valentinova. Na moje čuđenje, u dvorani naše škole je bilo više dečki,

nego cura, a naravno, našlo se i nekoliko učitelja. Bile su tu učiteljice Božena Lacković, Martina Lešković, Danijela Sović, Ana Kaić, Marija Jurina te učitelji Robert Kučak i Dominik Karajić. Ispočetka su svi bili nekako sramežljivi, ali na inicijativu učitelja Dominika, koji je svojom sportskom snalažljivošću pokrenuo sve nas, ubrzo je atmosfera dobila svoj pravi ugodaj. Plesali smo engleski valcer koji u početku nije baš izgledao kao valcer, ali smo zato mi izgledali kao „Englezi“. Nakon jednootpornog plesanja, dečki su „dali petama vjetra“, osim četvorice hrabrih koji su ostali do kraja i pokazali svoje plesno umijeće. Bilo je ludo i nezaboravno. Nadam se da će i sljedeće generacije imati svoj ples za Valentinovo te naučiti neke nove plesne korake.

Anamarija Sačer, 8. a

DAN NARCISA

I ove godine naša škola se uključila u humanitarnu akciju „Dan narcisa“ čiji

je koordinator na nivou cijele županije Udruga za borbu protiv raka „Zlatno srce“. Međunarodni dan narcisa je 21. ožujka. Ove godine akcija u našoj školi je organizirana u petak 27. ožujka i u srijedu 1. travnja. Prije nastave učenici su donijeli narcise u predvorje škole, a nakon nastave, zaduženi učenici su ih prodavali po simboličkoj cijeni

ni od jedne kune. Sav prikupljen novac namijenjen je udruzi Zlatno srce koja skuplja sredstva za borbu protiv raka. Svim učenicima i kupcima se zahvaljujemo što su podržali ovu akciju te tako pomogli onima kojima je pomoći uistinu potrebna.

Julija Ruklić, 7.a

FAŠNIK 2009.

Dana 24. veljače 2009. u našoj školi održana je fašnička priredba. Tema ovogodišnjeg fašnika je bila 800. obljetnica Gornje Stubice. Na priredbi su, uz učenike i učitelje naše škole, bili i učitelji i učenici iz Češke i Mađarske. Također, posjetio nas je i gospodin iz Erste banke koji je pomagao u financiranju ACES projekta. U 9 sati počela je priredba u dvorani. Svaki razred trebao je izvesti neku točku. Čak ni najmladi nisu bili „pošteđeni“. Zapravo, najmladi su bili jako veseli i nije ih bilo sram nastupati pred cijelom školom. U dvorani se našlo seljaka, plesača, muzikaša,... Posjetili su nas i Petrica Kerempuh, Matija Gubec te mladi pio-

nari. Čak su i neki učitelji bili maskirani. Vidjeli smo gljivu, lijepu damu, groficu, koku iz Područne škole,... Neki učenici su nam pokazali kako su strogi bili učitelji u prošlosti. Kao i sada, i prije su se ljudi vjenčali, imali zabave, ali i radili na oranicama. Morali su zarađivati za život. I takav način života prikazali su nam neki razredi. Gosti iznehađenja su bili tamburaši iz našeg kraja koji su nam otpjevali nekoliko pjesama i time digli na noge cijelu dvoranu. Na kraju je došao vlak iz 8. a razreda kojemu

su se pridružili i mnogi drugi učenici. Nakon učenika iz naše škole, prijatelji iz Češke i Mađarske su nam pokazali svoje maske koje su izradili dan prije u radionici u našoj školi. Vrhunac priredbe bio je paljenje fašnika s kojim je otišlo sve loše što se događalo u protekloj godini. A tada je počelo pravo veselje. Svi su se uhvatili u vlačić i plesali po cijeloj dvorani. Ni učitelji nisu ostali ukočeni. Plesali su bez srama prisjećajući se svojeg djetinjstva. Sa zadovoljstvom mogu reći da je ovaj fašnik bio najbolji i najveseliji do sad. Nije nedostajalo dobre glazbe, ni

sjajno raspoloženih učenika i učitelja. Nitko nije mogao ostati tužan gledajući priredbu jer je bilo puno smijeha. Svom tom veselju pridružio se i naš ravnatelj te je zaplesao s nama.

Katarina Klanjčić, 8. a

ŠTO SA SOBOM PREKO DANA

17. ožujka 2009. u našoj školi prikazan je dokumentarni film mlade hrvatske redateljice Ivone Juke pod naslovom „Što sa sobom preko dana“. Radnja se odvija u zatvoru, u Lepoglavi, gdje nam zatvorenici pričaju o svojem životu i kako su shvatili što je zapravo važno u životu. Zatvorenici govore kako provode dane u zatvoru, govore o zločinima koje su učinili te zašto i kako su ih učinili. Osim što redovito izvršavaju svakodnevne obvezе, pripremaju i kazališnu predstavu. U dokumentarcu ima humora; zatvorenici se šale na svoj račun iako je na kraju filma vidljiva njihova tuga, bilo zbog toga što su učinili, ili zbog izgubljene ljubavi, ili zbog svojih obitelji kojih nema u njihovoj blizini. Kako se radnja filma odvijala, bilo im je sve teže pričati o svom životu što je pridonijelo dramatizaciji priče. Redateljica je uspješno dočarala da najlakši put u životu i nije najbolji jer posljedice mogu biti ogromne i bezobzirne. Ovaj film nagrađen je na mnogobrojnim filmskim festivalima.

Petar Kosec, 8.a
Gabrijela Haramustek, 8. a

KONCERT U ZAGREBU

U subotu 14.ožujka 2009. neki učenici osnovne škole Matije Gupca Gornja Stubica posjetili su grad Zagreb i Koncertnu dvoranu Vatroslava Lisinskog gdje su bile predstavljene Slike s izložbe poznatog ruskog skladatelja Modesta Petrovića Musorskog. Polazak je bio u 9 i 30 ispred škole. S nama su išle učiteljice Marina Pakelj i Marija Jurina te ravnatelj Željko Popović. Kad smo stigli u Zagreb, uputili smo se prema Trgu bana Josipa Jelačića. Imali smo priliku razgledati grad kroz lagunu šetnju. Uskoro su neki učenici ogladnjeli pa su pohrlili u Mc Donalds, a ostatak se odmarao na gradskim klubama. U 11 i 30 krenuli smo prema KD Vatroslava Lisinskog. Predstava je počela u 12 i 30. Kroz glazbeni spektakl vodio nas je poznati glumac Vedran Mlikota u pratnji Zagrebačke filharmonije. Vedran Mlikota predstavljao je noćnog čuvara jednog muzeja kojemu su neobjašnjivo nestale slike iz okvira. Dolazi ih potražiti među zvukove glazbala Zagrebačke filharmonije. Malo po malo, počinje ih prepoznavati u stavcima čiji su mu zvuci ponovno ispunili i oživjeli prazne okvire. Bilo je to zbilja nešto fantastično. Također, Vedran Mlikota predstavio nam je instrumente koji čine Zagrebačku filharmoniju. Nakon koncerta posjetili smo izložbu radova koju su napravili učenici inspirirani tim umjetničkim djelom. Svi su bili zadovoljni predstavom i nadamo se da će i njima Slike s izložbe naslikati nešto novo u neki prazan, skriveni okvir.

Lucija Kušan, 6.c

DAN PLANETA ZEMLJE

22. travnja Dan je planeta Zemlje. Naša škola ga je obilježila skupljanjem smeća po okolini škole. Svi razre-

di su se rasporedili i marljivo obavili taj posao. Vreće su uskoro bile pune. Putem smo se i zabavljali, ali je glavni povod bio prisjetiti se da imamo samo jednu Zemlju te da je trebamo čuvati.

Dalibor Mucak, 6. a

SMOTRA PJEVAČKIH ZBOROVA 2008.

5. travnja 2008. godine u crkvi svetog Jurja održana je Županijska smotra pjevačkih zborova Osnovnih škola Krapinsko-zagorske županije. Ovogodišnja

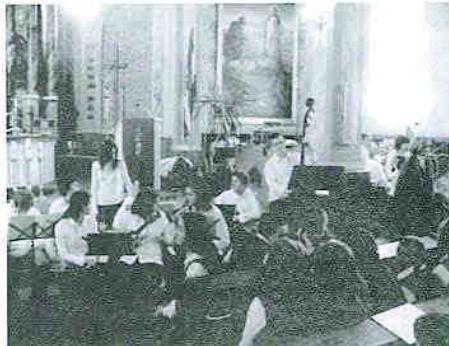
smotra bila je posvećena tragično preminuloj učiteljici glazbene kulture, Palmiri Lovrek. U programu su sudjelovali: dječji pjevački zbor te tamburaški sastav Osnovne škole Matije Gupca, dječji zbor te tamburaški sastav iz Osnovne škole Viktora Kovačića Hum na Sutli, dječji zbor iz Osnovne škole "Ljudevit Gaj" Mihovljian, pjevački zbor Osnovne škole Oroslavje, zbor osnovne škole Ksavera Šandora Gjalskog iz Zaboka. U natjecateljskom dijelu programa predstavio se dječji zbor Osnovne škole Ante Kovačića iz Zlatara. Na kraju programa ravnatelj Željko Popović i gospođica Anita Habjanec podijelili su izvodacima zahvalnice, pohvalnice i priznanja.

Dalibor Mucak, 6.a

SMOTRA ZBOROVA 2009.

28. ožujka 2009. održana je 4. županijska smotra pjevačkih zborova u crkvi svetog Jurja u Gornjoj Stubici. Na smotri je sudjelovalo devet različitih zborova uključujući i ovogodišnje goste iz srednje škole Đurđevac.

Svi su se sastali u našoj školi oko 9h.

Domaćini su im pokazali našu školu te ih povelj u učionice gdje su zborovi imali priliku ponoviti pjesme s kojima nastupaju. Početak smotre je bio u 11h u gor-

njostubičkoj župnoj crkvi. Na početku je naš zbor izveo himnu kao svečani uvod u smotru. Tijekom smotre smo mogli vidjeti da su se svi zborovi lijepo uvježbali i pripremili za ovaj svečani događaj. Zvukovi su preplavili crkvu lijepim osjećajima te sve nas ispunili poletnošću. Mogli smo čuti i poneku riječ od gospođe Anite Habjanec (voditeljica Županijskog aktiva za glazbenu kulturu), predsjednice prosudbene komisije Dade Ruža i našeg pedagoša Dragutina Sedlara. Smotra je trajala nekih 2h.

Na kraju su se svi zborovi sa domaćinima vratili u našu školu gdje su ručali, a nakon toga svatko je krenuo svome domu.

Dalibor Mucak i Doroteja Benko, 6.a

ŠKOLA U PRIRODI: „POZDRAV PROLJEĆU“

U petak 8.5.2009. učenici viših razreda naše škole imali su jednodnevnu terensku nastavu. Već prije osam sati uče-

nici su žamorili ispred škole iščekujući revijalnu nogometnu utakmicu između izabranika 5-ih razreda naše škole i 5-ih razreda OŠ Matije Gupca iz Zagreba koji su ujedno bili naši gosti. Utakmica je završila neriješeno, a mi, još uvjek uigrani krenuli smo na put prema Humu Stubičkom, gdje smo bili u društvu 5.a razreda, svih 6-ih razreda i naravno, naših gostiju. Taj petak je bio vrlo spasan i vruć dan pa iako smo počeli pješačiti u jutarnjim satima, nismo mogli hodati prebrzo. Vodeći razgovore i promatrajući krajolik pun zelenila, stigli smo do Područne škole Hum Stubički. Ondje smo našli malo hladovine pa smo svi ubrzo posjedali i počeli viriti u rukšake. Nakon kratkog odmora, nastavili smo put uspinjući se uzbrdo do kapele sv. Stjepana gdje smo se pomolili. Još smo nakratko uzeli svježeg zraka, a onda se uputili do muzeja starina gdje smo imali priliku upoznati se sa predmetima i pomagalima koje su koristili naši djedovi i pradjedovi. Zatim smo se zabavili na ljudjačkama i klackalicama, a kad smo već bili veoma umorni zapjevali smo nama poznate pjesme.

Nakon toga shvatili smo da smo doživjeli

i vidjeli već dovoljno toga te da je vrijeme da se vratimo svojim kućama.

Dalibor Mucak, 6. a

PRIREDBA ZA KRAJ 1. POLUGODIŠTA

Svi se raduju zadnjem tjednu škole. Više se ne pišu ispitni, ne treba učiti. A tu je i priredba za kraj školske godine. U našoj školi, kao i uvjek, obilježili smo taj veseli trenutak kojem se ne radujemo samo zbog praznika, već zato jer nam dolaze i veliki blagdani, a to su Božić i Nova godina.

Dana 18.12.2008. nitko nije imao nastavu, ali smo svi bili obavezni doći u školu zbog božićne priredbe. Prvi sat smo svi bili sa svojim razrednicima u svojim razredima. Tamo smo plesali, pjevali, igrali se, razgovarali... Jednom riječju, zabavljali se. Nakon tog druženja, svi smo žurno krenuli u kuhinju kako bismo nešto pojeli. U 10 sati počela je priredba.

Priredbu su vodili naši učenici Dalibor Mucak i Katarina Klanjčić. Nakon uvdnih riječi počela je ta mala svečanost. Dramska grupa pripremila nam je jednu malu predstavu koja nam je poručila kako želje nisu glupe te da je lijepo kad netko nekome pošalje čestitku za Božić. Zatim nam je naš zbor, kojeg vodi učiteljica Marina Pakelj, otpjevao nekoliko pjesama koje smo svi sa velikim zanimanjem pažljivo poslušali. Učenici nižih

razreda, također, su nas iznenadili svojom kratkom, ali lijepom predstavom u našim nošnjama. Kad su završili, naš školski zbor, otpjevao je pjesmu Ljubljeni Jezušek, a zatim i uz pratnju tamburaša pjesmu O, pastiri čudo novo.

Kako se bližio kraj, ravnatelj Željko Popović poželio je svim učenicima, dječatnicima škole te roditeljima sve najbolje za nadolazeće blagdane. Za kraj smo se svi razveselili i otpjevali svima dobro poznatu pjesmu Zvončići. Tom pjesmom oprostili smo se od ove godine te si zaželjeli da nam iduća bude još bolja, s puno zdravlja, dobrih ocjena te puno novih prijatelja.

Roberta Herceg, 7. c

DAN EUROPE

Dana 9. svibnja 2008. godine obilježavao se Dan Europe. Srednju školu Oroslavje posjetili su učenici Katarina Klanjčić, Gabrijela Haramustek, Petar Kosec, Ivan Sinković te učiteljice Valentina Čulig, Ines Krušelj-Vidas, Tatjana Kontent i naš ravnatelj Željko Popović. Stigli smo oko 11 sati. Na početku su nas učenici pozdravili na osam europskih jezika. Tada je zbor otpjevao himnu Europske Unije-Oda radosti. Gledali smo power point prezentacije međunarodnih projekata i aktivnosti njihove škole: Comenius, Mondialogo, People to people international, Eko-škola, Komunikologija. Također smo vidjeli i Eko-modnu reviju u kojoj su učenici bili odjeveni u plastične vreće za smeće, novine i slične stvari. Prije EU kviza bila je dodjela priznanja sudionicima projekta (HOMER). Na EU kvizu izvučen je učenik naše škole Petar Kosec koji je dobio nagradu. U školi smo imali ručak, a kasnije smo se počastili i slasticama koje su pripremili učenici njihove škole. Oko 14 sati vratili smo se u našu školu.

Katarina Klanjčić, 8.a

HRVATSKI SVECI I**BLAŽENICI U KRIŽEVCIMA**

31. 1. 2009. u Križevcima se održavao skup mlađih. Učitelj Robert Kučak je poveo sa sobom učenike Darka Brlobaša, Gabrijelu Haramustek, Katarinu Klanjčić i mene, Božicu Breber. Tamo smo imali razne radionice: literarnu, dramsku, glazbenu i plesnu. Program

li smo svoje rade: crteže i pjesme. Svi naši rade objavljeni su u časopisu Mak. Puni dojmova sretno smo se vratili kući.

Božica Breber, 8. c

Pjesma naših učenica (objavljena u Maku): Hrvatski sveci

Svoje uzore imamo
pa dobra djela činimo
uz pomoć svetaca srca blaga
koje pamtim od svagda!

Za slobodu naše vjere
zaslužni su sveti Hrvati,
koji su po Bogu,
naše SESTRE I BRATI!

Katarina Klanjčić i
Gabrijela Haramustek, 8.a

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

U subotu 10. svibnja 2008. učenici Stjepan Rusan, Božica Breber, Valentina Ruklić, Valentina Labaš i Julija Ruklić u pratnji vjeroučitelja Roberta Kučaka sudjelovali su na natjecanju iz župne kateheze na temu Euharistija – sakrament ljubavi u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Na natjecanju se nagrađivao pjesnički, prozni, likovni i dramski izričaj učenika. Jedan od naših predstavnika, Stjepan Rusan iz 5. b razreda, zauzeo je 3. mjesto u proznom izričaju, sastavkom „Isus“, te osvojio petodnevno putovanje na otok Mali Lošinj, a ostalim našim predstavnim-

TAMARA JURKIĆ-SVIBEN

U petak 28. rujna 2007.g. u našoj školi gostovala je Tamara Jurkić- Sviben. Ako niste znali tko je ona, sada ćete saznati. Dakle, Tamara Jurkić-Sviben je hrvatska pijanistica. Diplomirala je u klasi prof. Jurice Muria na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1995.g. Međunarodni nastupi uslijedili su nakon dobivanja Rektorove nagrade 1995. g. za tri koncerta za dva klavira J.S. Tamara Jurkić-Sviben odrasla je u obitelji gdje se svirao klavir. Uzor joj je Mozart. Tamara poučava i drugu djecu sviranje klavira. Izdala je i svoj prvi CD u lipnju 2006. godine. Pokušavala je nešto sama skladati, ali nažalost, nije uspjela. Puno je putovala svijetom. Uz klavir svira i gitaru. U slobodno vrijeme bavi se veslanjem i košarkom. Tamara kaže da se ponovno rodi, opet bi svir-

la klavir. Na kraju nam je poručila da se za ispunjenje životnoga cilja treba jako potruditi jer samo uz trud i marljivost možemo uspjeti.

Mateja Čupar, 6.a

JOZO BOZO

19.11.2007. u našu školu došao nas je posjetiti poznati mađioničar Jozo Bozo. Učenice, tadašnjeg 6. c razreda, nakon predstave napravile su intervju.

N: Dobar dan!

J: Dobar dan!

N: Recite nam nešto o sebi.

J: Visok, mlađ i lijep. (ha ha ha)

N: Koje je vaše pravo ime?

J: Josip Alejbeg.

H: Od kuda dolazite?

J: Iz Zagreba.

N: Koliko se dugo bavite tim poslom?

J: Prije 20 godina sam imao prvi

je započeo u 10 sati u gradskoj knjižnici. Zabavili smo se crtajući svece, pišući pjesme,... Također, upoznali smo mnogo djece iz drugih župa. Nakon rada u radionicama predstavili

cima dodjeljena su priznanja za sudjelovanje. Svima čestitamo, a posebno se ponosimo Stjepanom Rusanom.

Božica Breber, 8. c

Gostovanja

nastup, a profesionalno se bavim time već 15 godina.

N: Što vas je privuklo ovom poslu?

J: Dječji osmijeh.

N: Nastupate li još gdje osim po školama?

J: U vrtiću, shopping centrima, organiziram dječje rođendane.

N: Radite li i izvan Hrvatske?

J: Radio sam u Londonu, Americi...

N: Je li težak vaš posao?

J: Težak je, ali prekrasan. Volim raditi s djecom.

N: Kako postati mađioničar?

J: Prvo biti dobar u OŠ, pa u srednjoj školi, na fakultetu, a onda se javiti Jozi Bozi.

N: Imate li obitelj?

J: Nemam, ali planiram uskoro.

N: Što misle vaši bližnji o ovome poslu?

J: Nisu oduševljeni, ali su sretni jer sam i ja sretan.

N: Sviđa li vam se naša škola?

J: Nego što.

N: Biste li nas ponovno posjetili?

J: I sutra ako me pozovete.

N: Koju poruku ovom predstavom poručujete djeci?

J: Jedite pametno, budite vani više nego pred televizijom.

Roberta Herceg i Karmela Šagud, 7. C

GOŠĆA: Željka Horvat-

Vukelja

Dana 26. 11. 2007. u našu školu došla je urednica časopisa „Modra lasta“. Pričala nam je kako nastaje časopis i

kakav je posao urednice. „Posao urednice je zanimljiv, dinamičan i svaki dan drugačiji. Inspirira me svakidašnji život, putovanja, obilasci škola, upoznavanje djece,... Volim svoj posao zato što uvijek upoznajem novu djecu, učitelje, mogu izraziti svoju kreativnost.“ Urednica nam je također govorila tko ima kakvu ulogu u izradi časopisa, a k tome je još i dodala da u novinarstvu „nema praznog hoda“. 20 godina se bavi poslom urednice. I za kraj savjet za naš časopis: „Časopis je lijep, uredan, ali treba skratiti tekst, povećati slike i staviti više enigmatike.“

Božica Breber, 8. c

mu postavljali brojna pitanja. Saznali smo da je pjevač postao sasvim slučajno. Prvi početci su mu bili pjevanje u malom zboru. Kao dijete htio je biti boksač, sve do 7. razreda. Tada ga je istukao jedan dječak pa je odustao od toga. Prije nego što se profesionalno počeo baviti glazbom nekoliko mjeseci je predavao vjeronauk u osnovnoj školi. Danas je član opernog zbora HNK u Zagrebu. U slobodno vrijeme voli slušati rock, evergreene, šansone, a najviše od svega voli crkvenu glazbu jer smatra da je jedino Bog dostojan da mu se pjeva. Nije uglazbio ni jednu pjesmu jer je bio u strahu da ne bi ispala kao kopija već neke poznate pjesme. Uzor mu je Pavarotti. Osim što jako dobro pjeva, zna svirati mandolinu i klavir. Drugu skladbu koju je otpjevao bila je „Popevke sem slagal“. Nakon razgovora s Ivicom predstavio nam se i gospodin Juraj Ivanić. On se glazbom počeo baviti u gimnazijском sjemeništu. Diplomirani je crkveni glazbenik. Posebno ga privlači zvuk orgulja. Pet godina je radio u firmi za restauraciju orgulja, a danas djeluje kao slobodni umjetnik – uglavnom organizira koncerte. Na kraju, učiteljica Marina Pakelj, zaželjela je našim gostima puno uspjeha u budućem radu te sretan Međunarodni dan glazbe.

Karmela Šagud i Roberta Herceg, 7. c

GOST: Zvonko Todorovski

16. 10. 2008. godine našu školu posjetio je književnik Zvonko Todorovski. Bio je to susret za učenike sedmih razreda, a prisustvovali su i članovi novinarske grupe te neki učitelji. Govorio nam je koliko dugo mu treba da napiše knjigu te ono najvažnije KAKO napisati zanimljivu knjigu, tko mu je uzor među književnicima, koja mu je najdraža knjiga, što je htio postati kao mali,... Uz to što piše romane za djecu, piše i scenarije za animirane filmove te dječje radioigre. Osim knjiga za djecu, 2005. godine, objavio je i roman za odrasle Mandrač ili Čudesna pričovijest o Petru Hektoroviću. 2000. godine počeo se ozbiljnije baviti pisanjem i do danas je napisao osam knjiga. Za svoja djela dobio je i brojne nagrade. Prije tri tjedna završio je svoj roman „Mesičev prolaz“ u kojem se radnja zbiva u Koprivnici. No, to nije kraj njegovom pisanju, on piše „punom parom“ te će uskoro izdati još jednu od svojih zanimljivih, pustolovnih i poučnih romana. I za kraj što reći nego da se veselimo ponovnom susretu.

Doroteja Benko 6.a i

Marko Pelesk 7.c

otpjevao je ariju Nikola Šubić Zrinski uz klavirsku pratnju Jurja Ivanića. Nakon što nas je zadivio tom skladbom i načinom na koji ju je otpjevao učenici su

DANI KRUHA I GOSTI OŠ K. Š. ĐALSKOG IZ ZAGREBA

U petak 17. 10. 2008. u našoj školi održavala se priredba povodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Priredba se odvijala između 3. i 4. školskog sata u dvorani tjelesne i zdravstvene kulture. U dvorani se osjećao divan miris kruha i kolača koje su učenici donijeli. Na početku priredbe učenici 2. b razreda naše škole izveli su recitat o jeseni. Zatim smo pozdravili goste iz OŠ Ksavera Šandora Đalskog iz Zagreba. I oni su imali svoj program. Pogledali smo njihove igrokaze, recitacije, ples folklorne grupe te poslušali pjesme njihovog zbora. I naš je zbor izveo nekoliko pjesama. Nakon tog zabavnog dijela, velečasni Ivan Špoljar blagoslovio je proizvode baka i mama pa smo svi zajedno izmolili nekoliko molitava. Obilježavanje Dana kruha je završilo, a učenici su otišli u učionice gdje su se počastili finim domaćim poslasticama.

Dalibor Mucak, 6.a

STUDENTI UČITELJSKOG FAKULTETA

Dana 11. prosinca 2008. godine u

posjet našoj školi i učeničkoj zadruzi došli su studenti 3. godine Učiteljskog fakulteta iz Zagreba u pratnji profesora Cindrića i Petaka. Stigli su ujutro oko 8.30. Najprije su razgledali Gupčevu lipu i školski voćnjak. U podrumu su poslušali predavanje o održavanju voćki i voća te o radu učeničke zadruge. Kratko izlaganje održali su učitelj Branko Barić i ravnatelj Željko Popović. Nakon toga uputili su se prema školi u kojoj su vidjeli i prezentaciju o radu u voćnjaku. U školi su im članovi zadruge pripremili štandove s proizvodima koje učenici iz zadruge proizvode. Na štandovima su bili izloženi jabučni

ocat, jabuke, čips od jabuka. Učenička zadruga PŠ Dubovec predstavila je svoj proizvod, čaj, koji odlikuje jedinstvenom aromom. Od travnja do lipnja ove godine brali su bazgu, kamilicu, mentu, orah, koprivu, lipu, ružmarin, akaciju, ružine latice i never, a u jesen šipak. Bilje su sušili i pakirali u prostorijama škole. I tako je taj čaj postao specijalitet škole. Na kraju, studenti i profesori imali su doručak u školskoj kuhinji nakon kojeg su napustili školu. Nadamo se da im se svidjelo i da će nas opet doći posjetiti.

PETAR KOSEC, 8. a

DUBRAVKO JELAČIĆ- BUŽIMSKI

Dana 10.12.2007. u našu školu došao je pisac Dubravko Jelačić- Bužimski. Rekao nam je ponešto o sebi, a zatim i pročitao zanimljiv ulomak iz svog romana „Balkanska mafija“. Od osmog razreda dobiva želju za pisanjem. Već tada je napisao nekoliko kratkih pjesmica. Svoju prvu knjigu „Okus mesa“ objavio je sa 20 godina. Ta knjiga imala je puno bizarnih priča zbog čega su pomislili da je lud. Ozbiljno se pisanjem počeo baviti otkada je krenuo na fakultet. Do sada je objavio 6 knjiga. Osim knjiga napisao je 10 kazališnih drama i neke TV serije. Najpoznatija drama mu je bila „Gospodar sjena“ koja je u Zagrebu bila igrana 100 puta. Dobila je puno nagrada i prevedena je na pet jezika. U svojim romanima uglavnom piše o dječaku Martinu i njegovim pustolovinama u kojima ima nekih događaja iz njegovog djetinjstva. U djetinjstvu su mu najdraži likovi iz knjiga bili Petar Pan i Robin Hood, a najbo-

lja knjiga „Knjiga o džungli“. Volio je čitati djela Dostojevskog te poljskih, čeških i američkih pjesnika. Jedan roman piše oko 9 mjeseci – ovisi o veličini romana, količini motiva i koncentraciji. Voli svoje knjige, a najdraže su mu one u kojima je imao puno problema dok ih je pisao.

Božica Breber, 8. c

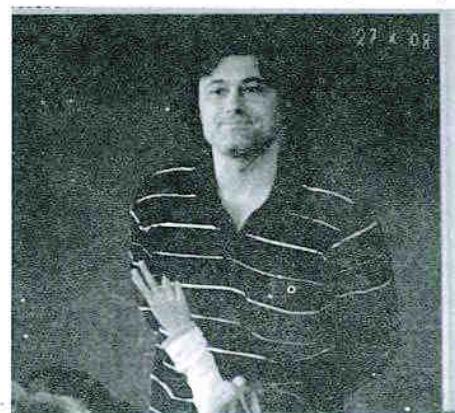
ČESI I MAĐARI

Dana 23. veljače 2009. godine u našu školu stigli su učenici iz Češke i Mađarske u sklopu ACES projekta u kojem sudjeluju i učenici i učitelji naše škole. Za dobrodošlicu, naš zbor i tamburaši su odsvirali i otpjevali pjesmu Welcome my friend. Kratkoj svečanosti u maloj dvorani škole prisustvovale su županica S. Borovčak te predstavnica MZOS T. Milatić, viša savjetnica.

Petra Zebić, 6. a

HRVOJE KOVAČEVIĆ

Književnik Hrvoje Kovačević iz Stubičkih Toplica posjetio je našu školu 5.5. 2009. godine. Književni susret je bio za učenike četvrtih razreda. Učenici su s radošću postavljali pitanja. Pa evo što smo saznali o njemu. Rođen je 1996. godine u Požegi. Upisao je arhitekturu. Bavio se amaterskim filmom, autor je tri animirana i jednog kratkog igranog filma. Crtao je karikature u "Studentskom listu", "Poletu", "Oku", "Sportskim novostima", "Reviji SN", "Startu" i drugdje. Dugi niz godina radio je u marketinškoj agenciji EP64. Ali kako je započeo pisati priče za djecu, to nas je sve zanimalo. Urednica časopisa „Modra lasta“ Željka Horvat-Vukelja ga je nagovorila da piše priče za djecu. Prvu knjigu koju je napisao je Tajna ribljeg oka. Pošto se mnogima svidjela knjiga, književnik je nastavio pisati Tajne. Njegove poznate knjige su Tajna crne kutije, Tajna mačje

šape, Tajna zlatnog zuba, Tajna Zmajevog vrtla i dr. U knjigama opisuje stvarne događaje iz života ljudi oko sebe. Njegova najdraža knjiga je Pustolovine šegrtu Hlapiću Ivane Brlić-Mažuranić. U jesen će izdati knjigu „Tajna Stubičkih Toplica“. Veselim se tome izdanju. Sat je ubrzo završio pa smo se oprostili od književnika. Nadamo se ponovnom susretu.

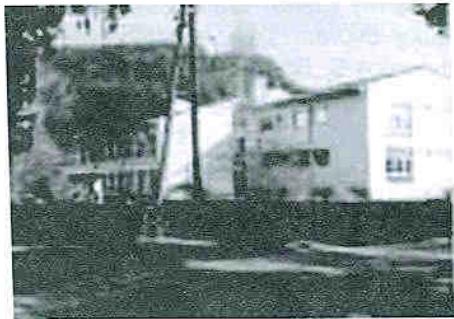
Doroteja Benko, 6.a

TEMA BROJA - Gornja Stubica

GORNJA STUBICA

Gornja Stubica se smjestila pod sjevernim obroncima Medvednice. Dio općine se nalazi unutar Parka prirode Medvednica. Prepoznatljiva obilježja gornjostubičkog kraja su Gupčeva lipa, crkva sv. Jurja i Oršićev dvorac u kojem se nalazi Muzej seljačkih buna.

Najstariji podaci poznati su iz isprave ugarskog kralja Andrije II. (1205.-1235.) iz 1209. godine kojom je kralj, svojem pristaši, zagrebačkom županu, Vratislavu i njegovoj braći potvrdio posjede sjeverno od Medvednice do rijeke Krapine. Tu se po prvi put spominje naziv Stubica i crkva sv. Jurja koju je sagradio Vratislav. Posjed Stubica je obuhvaćao današnje područje Gornje i Donje Stubice.

Posjed Stubica je bio važan već krajem 11. stoljeća kad je kralj Ladislav Arpadović dao posjede od Stubice do Krapine i Save i od Save do Medvednice obitelji Aka, kojoj pripada tadašnji nadbiskup Aka (1090.-1094.). Obitelji iz Akina roda, koje su imale posjede na gornjostubičkom području, našle su se u teškoj situaciji zbog tadašnjih međusobnih sukoba velikaša. Pustošenja su onemogućavala normalan život pa dolazi do rascjepkavanja posjeda prodajom.

Kako se međusobni sukobi i dalje nastavljaju, pred Kaptol dolaze dvije podijeljene skupine roda Aka: sinovi Arlandija i obitelj Aka. Konačan dogovor je postignut: ukoliko bi jedna strana radila protiv druge, morali bi platiti kaznu. Od 14. st. mnoge pripadnike Akina roda više ne susrećemo. Razlog tome su velikaške anarhije ili su jednostavno postali vazali zagreba-

čkog biskupa ili slobodnjaci. Pripadnici Arlandijeve loze su uspjeli preživjeti zbog zaštite Babonića. Polovicom 14. st. dozajemo da se Arlandijeva obitelj razdvojila na dva dijela, susedgradsko-donjostubičku i gornjostubičku.

Od 16. st. može se pratiti broj stanovnika i sela i to iz popisa vina i žitarica što ukazuje na razvijenu proizvodnju vina. Dozajemo odakle su i ključni ljudi u Seljačkoj buni 1573., kmet Ivan Pasanec je iz Vinterovca, tu je imao selište i vinograd, a Ambroz Gubec i Ilija Gregorić iz Hižakovca. A na pitanje je li gornjostubički kraj bio zahvaćen i u kolikoj mjeri događajima vezanim uz Seljačku bunu, nema svjedočanstva. U 17. st. se po prvi put spominje župni dvor u Gornjoj Stubici, a župa je obuhvaćala ova sela: Brezje, Dobri Zdenci,

Dubovec, Dubrava, Gusakovec, Hižakovec, Hum, Jakšinec, Karivaroš, Laz, Modrovec, Pasanska Gorica, Podvorje, Razumovci, Samci, Sekirevo Selo, Selnik, Slani Potok, Sveti Matej, Šagudovec i Vinterovci. Banščica, Hrenice, Milekovo Selo, Repičevo Selo i Volavec samostalnim postaju tek u 19. st. Sredinom 17. st. u Gornju Stubicu dolazi Franjo Oršić, a uskoro je postigao da sva imanja i sama Gornja Stubica pripadaju njemu. Kako je imao sjedište u Bistri, posjed u Gornjoj Stubici i kaštel u Samcima počinju propadati. Obnavlja ih sredinom 18. st. Kristof Oršić. Počinje graditi dvorac u obliku slova L koji se bočnim krilom oslanja na kaštel. Dvorac je sagrađen 1756., a stradao je u potresu 1880. Grofovi Oršić su prodali dvorac 1924. seljačkoj zadruzi i od tada se naziva Gupčev dom. Za to vrijeme prostorije su služile za školu i stanovanje. 1973. u dvorcu je otvoren Muzej seljačkih buna.

Danas, Gornja Stubica, uz spomenik Matiji Gupcu i Gupčevu lipu, kao zaštićeni jedinstveni spomenik prirode, nudi posjetiteljima stalni postav u dvorcu Oršić koji zanimljivo dokumentira feudalno razdoblje. Tu je i stalna izložba crkvene umjetnosti namijenjena brojnim vjernicima koji prolaze stubičkim krajem. Godišnje održava-

nje Viteškog turnira okuplja nekoliko tisuća posjetitelja, a popraćeno je muzejskim radionicama. U dvoru Oršić je uprava ustanove Muzeji

Hrvatskog zagorja. Proslava Jurjeva, 23. travnja, od velike je važnosti za ovaj kraj. To je dan župe i općine Gornja Stubica. To je još jedan dan kada Gornjostubičanci pokazuju kako čuvaju tradiciju ovog kraja i po čemu su prepoznatljivi. Krjesovi u čast sv. Jurju na stubičkim brjegevima se pale već osam stoljeća. Danas se to čini u očuvanim nošnjama gornjostubičkog kraja, pjesmama i plesovima koje su od zaborava sačuvali članovi KUD-a Matija Gubec. Davne 1979. okupila se grupa prosvjetnih i kulturnih djelatnika i mještana Gornje Stubice i osnovali su svoje Društvo koje i danas s ljubavlju čuva i pokazuje običaje Gornje Stubice na ovim prostorima i van granica Hrvatske. Mnogobrojni članovi KUD-a, od najmladih do onih s najvećim iskustvom, garancija su čuvanja tradicije i dalje. Ljubav prema tradiciji svog kraja gornjostubička djeca stječu već u Osnovnoj školi Matije Gupca gdje je stalni postav etnografske zbirke, a preko etnografske i folklorne grupe uče i prikazuju običaje svoje Gornje Stubice. U suradnji s Muzejom Hrvatskog zagorja, u dvoru Oršić, Društvo Sveti Juraj organizira brojne koncerne, a KUD Matija Gubec međunarodnu smotru folklora. Još jedna vrlo važna osoba za naš kraj je Rudolf Perešin. Dani Rudolfa Perešina, junaka Domovinskog rata, omogućuju upoznavanje života i djela pilota i domoljuba demonstracijom vještina letača Hrvatskog ratnog zrakoplovstva.

6. rujna 2009. proslavili smo 800. obljetnicu prvog spomena Gornje Stubice. Na glavnem trgu postavljen je kip s. Jurja, rad akademske kiparice Mirjane Dremptić-Hanžić-Smolić. Poput Gupčeve lipe, ovo malo kulturno središte nastavlja tradiciju neuništivo-

sti ljudskog duha kroz stoljeća.

Mateja Bokun, Lucija Gajski, Ines Šagud, 6.c i Roberta Herceg, 7.c

STAR A LIPA

Stara lipa je naziv za Gupčevu lipu koja se nalazi u Gornjoj Stubici pokraj crkve sv. Jurja, zaštitnika naše župe. Prema legendi, zasadio ju je Matija Gubec, seljak koji je toliko htio biti slobodan da je poveo bitku protiv feudalaca 1573. godine.

Dakle, lipa je jedini „živi“ svjedok Seljačke bune. Poznata je i po ljekovitosti svojih listova i cvjetova. Lipa posebno očarava svojim izgledom u jesen, kada je sva šarena i puna svakojakih tajni. Ima veliku, široku, golu krošnju poput ptice raširenih krila. Tu krošnju još bolje očaravaju maleni, raznobojni suhi listići koji ne će pasti unatoč vjetru koji ih svim silama gura i ljujla amo-tamo. Pritom fijuče i ljuti se na sve i svašta kao malo dijete željno pozornosti. Grane tada škripe i jauču kao da će svakog trenu pasti pa upozoravaju sve koji stoje ispod da se žurno maknu. Za razliku od vrištečih grana, lipino deblo je široko, čvrsto, stabilno i žilavo. Podseća na nekog tromog starog trola i istodobno inspirira iskustvom, mudrošću i znanjem. U njemu su mnoge male i velike pukotine nalik na neku nedovršenu drvenu lutku načinjenu od tvrde i hrapave kore koje tu i tamo odšeću podalje od debla. Kad bi svi komadići kore tako ljudski neodgovorno odšetali, deblo bi bilo golo i beživotno, ali istovremeno i glatko poput papira na kojem biste odmah poželjeli ostaviti svoj trag flomasterom. Pri samom dnu debla nalazi se ogromna rupetina u koju bi se čak mogao progurati i jedan čovjek. Ta rupetina je nastala jednog ljeta kada je u deblo udario grom. Stanovnici su mislili

da će se lipa osušiti pošto je dio njezinog debla bio izgorio, a još se i raspadala pa su došli na ideju da oko njezinog debla stave željezne obruče koji bi sprječavali da se deblo odciđepi. Lipa se brzo oporavila, ali ostao joj je vječan ožiljak kao tužna uspomena. U nju se ponekad uvlače vjeverice i miševi. Kroz nju prodire žilavo korijenje koje stoljećima opskrbljuje lipu vodom iz podzemlja. Oko cijelog drvetra nalazi se zemlja, a oko nje pak krug načinjen od kamenja kako zemlja ne bi procurila na cestu. Na zemlji su zasađene raznobojne mačuhice koje svojim plesom ukrašavaju lipu. Kad zapuše hladan jesenski vjetar, u krošnji lipe kao da odjekuje njezin glas i priča priču o svojem životu starom više od 400 hladnih jeseni. U doba kad joj lišće pada, nalikuje na staricu koja gubi svoju kosu i sprema se umrijeti. To je čarolija kakvu može vidjeti samo onaj koji doista vjeruje svome srcu, a ne razumu. Mnogi čak zaboravljaju da ona postoji. Smatraju je ogoljelim, starim drvetom bez ikakva značenja. Ali to nije tako. Kada je u noći tišina i spokoj, a čuje se samo fijukanje vjetra, ona zna da ima svoju svrhu koju možda nitko ne zna. Ako tada pažljivo slušate, možete čuti šaputanje, ali ne obično šaputanje. Ona govori što se događalo prije više od 400 godina, otkriva istinu, a kao da je nitko ne želi čuti. Otkriva istinu života naših predaka, kako je bila teška muka, rad i pravednost za jednog seljaka koji se borio za grudu zemlje kako bi sebi i svojoj obitelji osigurao bolju budućnost. Ljubav je bila iznad svega samo da bi život bio bolji. Pokazali su kako se svojom hrabrošću i mukom

moglo doći do neba, pa čak i povesti bitku protiv feudalaca da bi poslije ljubav bila sloboda. Upravo lipa otkriva tu tajnu sreće. Meni je ta lipa zato i posebna baš u jesen. Onda kao da konačno nastaje onaj mir u kojem ona ima svoju posebnu ulogu. Kao da onda prestaje biti dio svije-

ta i da nema nikoga. Iako nije najstarije drvo na svijetu, svima nama dočarava i uljepšava jesen, bas kao dunja na grani. Zato bih rekla da je Gupčeva lipa srce Gornje Stubice.

Matea Bokun, 6.c

STUBICA

Stubica, Stubica, Stubica,
Lijepa si kak ružica.

Najlepši na svetu si kraj,
Obasjava te sunčev sjaj.

A tvoji bregi i stare kleti

I vinogradi tvoji sveti

Nek ti budu navek lepi

Sve dok tu naša duša spi.

Jer tu su svi nam dragi ljudi,
tu nišči nikoga ne kudi,

svi se mi poštivamo i pod brajdом si počivamo.

Ti lipo stara ponosna

dži se uvis, nek se zna

da nema kraja lepšega
nek je Gornja Stubica.

Dalibor Mucak, 6. a

GORNJA STUBICA

Oj, Stubice prekrasno mjesto
Po tebi prolazimo često.

Tu su djeca vesela i bistra

Naša lipa uvijek je ista.

Tebe krase šume i polja

Tu je sretna obitelj moja.

Nasuprot škole moje

Spomenik Matija Gubec

Širi ruke svoje.

Petra Zebić, 6. a

GORNJA STUBICA

V srcu nosim meste male,
meste tere volim ja.

Stubica, v srcu si mom,

O, Stubice, ti moj si dom!

Sve bi ja ze te dala
jer jake imam te rad.

Stubica, v srcu si mom

o, Stubice, ti moj si dom.

Možda jenput prejdem ja
z zelenog ovog kraja,

al nigdar zabila nem,

kulike si mi veselja dala.

Stubica, v srcu si mom,

o, Stubice, ti moj si dom!

Roberta Herceg, 7.c

GLOBE kutak

GLOBE VIJESTI ZA 2008. GODINU

Pripremali smo se za 4. međuzupanijsku smotru GLOBE škola koja je 2008. godine bila u Bedekovčini. Našu školu su predstavljali učenici Dora Darapi, Ivana Jakšić i Tomislav Jureša. Pomoću GLOBE – BLOGA prezentirali su rad GLOBE grupe u protekloj godini. Drugi dio smotre je bilo orientacijsko natjecanje na Bajerima.

Postignutim rezultatima plasirali smo se na 11. državnu smotru hrvatskih GLOBE škola koja je bila na otoku Murteru, u Tisnom od 27. do 29. 05. 2008., a umjesto Tomislava na Murter je išla Ivana Pasanec.

Na Državnoj smotri smo se predstavili projektom „Koliko točno mjerimo temperaturu zraka?“. Za prikazani projekt u kojem smo analizirali temperature zraka izmjerene u Gornjoj Stubici, Stubičkim Toplicama, Bedekovčini, Krapini i Karlovcu dobili smo priznanje za iznimno uspješan školski projekt. Nagrada je bila kišomjer. Domaćini iz OŠ „Tisno“ su nam organizirali prekrasan izlet u NP „Krka“ gdje smo se oduševili bogatstvom vode i sedrenim barijera-ma koje stvara.

Sanja Knezić, prof.

5. MEĐUŽUPANIJSKA SMOTRA GLOBE ŠKOLA

1. travnja 2009. učenici 8. a: Petar Kosec, Gabrijela Haramustek, Ana Marija Pikec i Katarina Klanjčić, otišli su,

zajedno s učiteljicom Sanjom Knezić, na 5. međuzupanijsku smotru GLOBE škola u Konjštinu.

Kad smo stigli, oko 9 i 30, dobili smo doručak te čekali otvorenje smotre. Na otvorenju, sve škole su se trebale predstaviti i reći svoj moto. Naš moto je: „Globovci mali ili veliki, svi su jednaki!... U našoj snazi i slozi rezultat se množi.“ Tada je slijedio najteži dio dana, predstavljanje našeg bloga, odnosno plakata. Komisija, u kojoj se nalazila i učiteljica

Sanja Knezić, je obilazila sve škole te napokon došla i do nas. Mi smo predstavili svoj blog te odgovarali na pitanja koja nam je komisija postavljala. Poslije toga, otišli smo pogledati tuđe plakate, blogove. Drugi učenici su došli pogledati i naš blog pa su vidjeli da redovito mjerimo, imamo akcije, otvorili smo poučnu stazu. Učenice iz Konjštine koje su bile u JAR-u na svjetskoj GLOBE smotri pokazale su nam i ispričale svoje doživljaje. Slijedio je ručak. Nakon ručka čekao nas je još samo jedan zadatak: orientacijsko natjecanje. Zbog lošeg vremena, ono je bilo održano u jednoj učionici gdje smo odgovarali na postavljena pitanja. Bili smo podijeljeni u grupe po tri učenika iz različitih škola. Svi smo se zabavili i dokazali kako znamo što je to timski rad. Na kraju smo svi dobili pohvalnice i time zatvorili ovu smotru.

Zahvaljujući dobroj organizaciji, imali smo dosta vremena za druženje i upoznavanje s drugim učenicima. Skolpili smo nova prijateljstva te se svi nadamo da ćemo se vidjeti na otoku Ugljenu na državnom natjecanju.

Katarina Klanjčić, 8. a

NATJECANJE U POZNAVANJU DRŽAVA SVIJETA

Izdavačka kuća „Školska knjiga“ organizirala je na sajmu knjiga „Interliber-u“ natjecanje u poznavanju država svijeta. Iz naše županije prijavilo se osam škola, a jedna od njih je bila i naša škola. Predstavnici svake škole, po četiri učenika, znanje su odmjerili kartajući se GEA kartama. Na tim kartama su države svijeta s osnovnim podatcima koje učenici treba-

ju znati. Našu školu su predstavljali učenici šestog razreda: Hrvoje Haramustek, Matija Lešković, Ivan Grden i Valentino Vlahović. Nakon nekoliko krugova natjecanja u finale je ušao Hrvoje dok su ostali učenici bili slabije sreće. Veselju nije bilo kraja kad je naš Hrvoje osvojio 1. mjesto. Za školu je osvojio veliku geografsku kartu svijeta, a on je dobio atlas i još puno drugih knjiga i časopisa.

Sanja Knezić, prof.

TERENSKA NASTAVA U KLAGENFURTU

U subotu 2.5.2009. učenici petih i šestih razreda naše škole bili su na terenskoj nastavi u Republici Austriji u okviru dodatne nastave iz njemačkog jezika i geografije, u pratnji učiteljica Valentine Culig i Sanje Knezić. Cilj putovanja bila je austrijska pokrajina Koroška („sunč-

na pokrajina“) i njezin glavni grad Klagenfurt. Putovalo se autobusom kroz Sloveniju i usput vidjele prirodne ljepote susjednih nam zemalja.

Grad Klagenfurt je smješten nedaleko od ledenjačkog jezera Wörthersee-a, austrijske rivijere. U blizini jezera nalazi se prekrasan Europapark i park MINIMUNDUS (Svijet u malom) gdje su izloženi modeli poznatih građevina iz cijelog svijeta umanjeni 25 puta. Učenici su tamo morali pronaći određene građevine i povezati ih s državama u kojima se nalaze. Nakon posjete Minimundusu i jezeru krenuli su u centar „zmajevskog“ grada Klagenfurta. Naime, postoji legenda o zmaju koji je nekada davno živio u močvarama oko jezera pa je zmaj postao simbolom grada.

Svi su bili oduševljeni ljepotom i čistoćom grada, parkovima prepunim raznog cvijeća i zelenila. Poseban dojam ostavljale su snijegom prekrivenе Alpe koje okružuju cijelu dolinu.

Na povratku, odlučili smo posjetiti i Bleiburg, odnosno Bleiburško polje, mjesto stradanja hrvatskog naroda na kraju Drugog svjetskog rata. Na polju je podignut spomenik u spomen na poginule Hrivate i oltar gdje se svake godine sredinom svibnja održava sveta misa. Palje-

njem svijeće i mi smo se sjetili naših predaka koji su prošli „križni put“. Imali smo prekrasan sunčan dan, vidjeli smo nove krajeve i kulture, ostvarili više nego što smo planirali, ali veselju nije bilo kraja kada smo se vratili u Hrvatsku.

Sanja Knezić, prof.

METEOROLOŠKA STANICA

27.02.2009. g. puštena je u rad automatska meteorološka postaja. Postaju smo dobili od Udruge "Kamenjak" iz Donje Stubice posredstvom gospodina Krešimira Bauera.

Postavljena je uz stručnu pomoć gospodina Kristijana Božarova, predsjednika Udruge Crometeo. Podatke će koristiti GLOBE grupa naše škole, a dostupni su javnosti na internet stranici www.pljusak.com.

Učenica 6.c razreda naše škole Mateja Bokun osvojila je 1. mjesto na županijskom natjecanju iz geografije. Natjecanje je bilo održano 10.03.2009. u OŠ "Lj. Gaj" Mihovljan

Sanja Knezić, prof.

12. DRŽAVNA SMOTRA I NATJECANJE

HRVATSKIH GLOBE ŠKOLA

Dana 26. svibnja 2009. GLOBE-ovci naše škole, Katarina, Ana Marija i Gabrijela, krenule su na put zajedno s mentoricom i učiteljicom geografije Sanjom Knezić. Susret GLOBE škola ove godine se održavao na otoku Ugljanu, Preko.

Nakon dolaska u TN Zelena punta smjestili smo se i ručali. Ubrzo nakon toga krenuli smo u školu domaćina (OŠ Valentin Klarin, Preko). Tu je započelo svečano otvorenje Državne smotre i natjecanja hrvatskih GLOBE škola, predstavljanje ekipa te izvlačenje redoslijeda starta za orijentacijsko natjecanje. Nakon tog službenog dijela programa, krenuli smo prema svojim posterima, odnosno blogovima (neke škole su imale poster, a neke blog) i čekali da drugi ljudi dođu pogledati što smo sve napravili u protekljoj godini. Sljedeći dan, 27.05., započeli smo doručkom te nakon njega orijentacijskim natjecanjem. Dobili smo kartu te smo trebali pronaći kontrolne točke na kojima su nas čekali zadatci. Neke škole imale su i projekt pa smo išli u školu slušati njihova predavanja. Zadnji dan našeg boravka na moru... Nakon doručka je bilo smijeha, druženja i razgovora... Prije ručka proglašeni su rezultati, podijeljene pohvalnice te svečano zatvaranje Državne smotre i natje-

canja hrvatskih GLOBE škola. Ovaj susret na otoku Ugljanu bilo je odlično iskustvo. Isplate se radovi tijekom cijele godine za tri dana provedenih na moru (iako i onda treba raditi)...

Katarina Klanjčić, 8.a

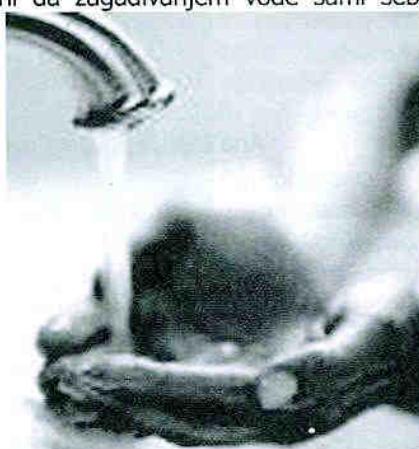
VODA – važan dio našega života

Voda je jedan od najvažnijih uvjeta za sav živi svijet, pa tako i za ljudi. 97% vode pripada slanoj morskoj ili oceanskoj vodi koja nije za piće, a 3% su koprene vode. Pošto su one velikim dijelom onečišćene, čovjeku je za piće dostupno samo 1% tih voda.

Voda:

- poboljšava naše zdravlje
- sastavni je dio većine stanica u našem tijelu
- donosi hranu i kisik u naše stanice, a iznosi štetne tvari
- hlađi, ali i štiti naše tijelo od hladnoće
- dio je naše sline, suza i krvi
- pomaže u zaštiti protiv mnogih bolesti
- može poboljšati naš izgled
- može pomoći u gubitku tjelesne težine.

To su samo neke stvari u kojima nam voda pomaže. No, na žalost, neki ljudi nemaju vode. Neki čak zbog nedostatka ili zagađenosti vode koju piju umru. Mi koji imamo vode, njome se razbacujemo. Vode stalno zagađujemo misleći kako su to male greške, a nismo ni svjesni da zagađivanjem vode sami sebe

ugrožavamo.

U 19. stoljeću jedan indijanski poglavica napisao je pismo američkom predsjedniku koji je htio kupiti njegovu zemlju. Već tada je taj stari mudri poglavica pisao o očuvanju i zaštiti voda. U tom pismu, između ostalog, je napisao:

“Žubor vode glas je oca moga oca. Rijeke su naša braća, one nam utazuju žđ.

Rijeke nose naše kanue i hrane našu djecu.

Ako vam prodam zemlju, morate se sjetiti i učiti našu djecu da su rijeke naša braća, i vaša, i morate od sada dati rječima dobrotu kakvu biste pružili svakom bratu.”

Lucija Kušan, Lucija Gajski, 6.c

DR. CIPRIŠ IZ ZAVODA ZA JAVNO ZDRAVSTVO

Zbog sve veće zagađenosti vode, učenici naše škole bili su educirani o važnosti čiste vode za naš život.

Dana 28. listopada 2008. našu školu posjetila je gospođa dr. Cipriš iz Zavoda za javnozdravstvo Krapinsko-zagorske županije. Svi učenici od 1. do 8. razreda imali su priliku pogledati prezentaciju o vodi. Prezentacija se održavala tijekom prva

tri sata.

Saznali smo mnogo toga o korisnog za naše zdravlje. Prezentacija je bila u

animiranom obliku pa nam je predavanje bilo još zanimljivije. Gospođa Cipriš nam je pokazala jedan film u kojemu smo vidjeli kako se uništava i zagađuje voda te kako se voda analizira. Vidjeli smo neke vrste bakterija i virusa. Naučili smo gdje se sve nalaze bakterije, kako se razmnožavaju i kakve sve bolesti mogu uzrokovati. Uz to, saznali smo i mnoga svojstva vode. Mnoga mjesta su neobična pa zbog toga imamo i nečistu vodu. Zdravstveno neispravna voda najčešće izaziva bolesti probavnog sustava.

Za kraj nam je poručila da trebamo čuvati okoliš, odnosno prirodu jer nam o tome ovisi hoćemo li imati zdravstveno ispravnu vodu ili ne. A zamislite, kako bi bilo da nemamo vode!?

Roberta Herceg, 7. c

Dalibor Mucak, 6. a

Školska natjecanja

NATJECANJA U ŠKOLSKOJ GODINI 2008./2009.

MATEMATIKA

5. razredi:

1. Josip Mucak, 5.a
2. Vedran Komin, 5.c
3. Filip Šagud, 5.c
- Petra Haramustek, 5.a
- Klara Zebić, 5.a

6. razredi:

1. Doroteja Kučak, 6.b
2. Lucija Gajski, 6.c
3. Mateja Bokun, 6.c
- Helena Lukec, 6.c

7. razredi:

1. Mateja Hren, 7.c
2. Lucija Jakšić, 7.b
3. Dean Djermanović, 7.c

8. razredi:

1. Tomislav Jureša, 8.b
- Ivana Pasanec, 8.b
2. Barbara Hren, 8.c
3. Ivana Južinec, 8.b

NJEMAČKI

8. razredi:

1. Gabrijela Haramustek, 8.a
2. Katarina Klanjčić, 8.a
3. Ivan Sinković, 8.a
4. Anamarija Sačer, 8.a

Županijsko natjecanje nije održano.

ENGLESKI

1. Dora Darapi, 8.b
2. Barbara Hren, 8.c
3. Ivana Pasanec, 8.b

Na županijskom natjecanju Dora Darapi je osvojila 6. mjesto.

VJERONAUK

1. Julija Ruklić, 7.a
2. Valentina Čekolj, 8.c
3. Martina Šešerko, 7.a
4. Antonija Bočkaj, 7.a

Na županijskom natjecanju naša škola bila je na 11. mjestu.

GEOGRAFIJA

5. razredi:

1. Dario Boroša, 5.a
2. Jelena Jakšić
3. Magdalena Španec, 5.a
- Vedran Komin, 5.c
4. Antonijo Lešković, 5.b

6. razredi:

1. Mateja Bokun, 6.c

7. razredi:

1. Karlo Šagud, 7.c
2. Dean Djermanović, 7.c

8. razredi:

1. Ivan Sumpor, 8.c
2. Matija Lisica, 8.c

Na županijskom natjecanju najbolji rezultat je postigla Mateja Bokun i to 1. mjestom čime se plasirala na državno natjecanje.

INFORMATIKA

1. Tomislav Jureša, 8.b
2. Matija Matija, 7.a
3. Tin Rešetar, 7.c

Na županijskom natjecanju održanom u OŠ Konjščina Matija Matija osvojio je 1. mjesto u kategoriji učenika 7. i 8. razreda i time postao najbolji informatičar naše županije. Marko Hren bio je drugi, a Tin Rešetar, Ivan Sinković i Tomislav Jureša dijele četvrto mjesto.

KEMIJA

7. razredi:

1. Petar Bekjina, 7.c
2. Karmela Šagud, 7.c
- Dean Djermanović, 7.c
3. Roberta Herceg, 7.c

8. razredi:

1. Barbara Hren, 8.c

FIZIKA

1. Petar Kosec, 8. a

Petar je osvojio 7. mjesto na županijskom natjecanju.

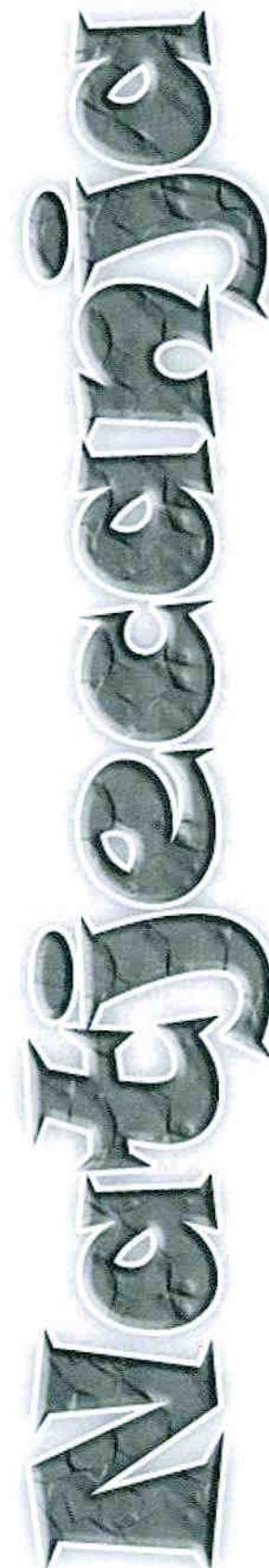
TENIS (županijsko natjecanje)

1. Donja Stubica
2. Gornja Stubica - učenici:
 1. Tin Rešetar, 7.c
 2. Marko Hren, 8.a
 3. Matija Lešković, 6.a

Podatke prikupile:

Roberta Herceg, 7. c

Ana Marija Pavalic, 6. a

POČETAK OLIMPIJSKIH IGARA

Športska natjecanja koja su se održavala u Olimpiji na grčkom poluotoku Peloponezu dobila su, po mjestu održavanja, naziv igre olimpijade. Nitko ne zna kada su točno počele, ali prvi pisani trag potječe iz 776. godine prije Krista. Te su se igre održavale na istom mjestu svake četiri godine.

Igre olimpijade bile su najvažnije i smatrane su se posebnim događajem u čitavom grčkom svijetu. Procjenjuje se da je na te igre dolazilo više od 40 000 ljudi.

Športaši su trenirali i natjecali se bez odjeće. Prije vježbanja mazali su tijelo maslinovim uljem i posipali se sitnim pijeskom. Polagali su zakletvu da će se boriti časno i poštovati pravila. No nisu svi poštivali danu zakletvu. Varanje se kažnjavalo i nepošteni športaši morali su platiti kaznu. Tim novcem podizali su se kipovi u čast bogu Zeusu. Kipovi su postavljeni na putu do stadiona, a na podnožju kipa upisivalo se ime varalice pa su športaši, dolazeći na natjecanje, prolazili pokraj kipova koji su ih podsjećali na primjer koji ne smiju slijediti.

U antičko doba u Olimpiji su pobjednici dobivali vijenac od maslinovih grančica. Pobjednik je dobivao i crvenu vunenu vrpcu od palmina lista. Pobjednik je bio slavan. Klesali su se njegovi kipovi i o njemu pisali stihovi. U nekim polisima kovao se novac s likom pobjednika da ne bi bio zaboravljen.

KRAJ ANTIČKIH IGARA

Nekoliko je uzoraka gašenja igara. Prvo, jedina motivacija profesionalnih športaša za sudjelovanje bila je pobjeda na velikom broju različitih natjecanja. Drugo, uključivanje rimskih športaša koji su šport shvaćali kao predstavu za gledatelje. Car Teodozije je nakon više od 1000. godina postojanja ukinuo igre olimpijade.

OLIMPIJSKE IGRE MODERNOG DOBA

Prve olimpijske igre modernog doba održane su 1896. u Ateni.

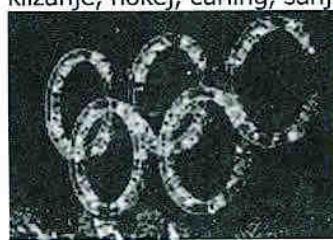
Danas se ljetne i zimske olimpijske igre održavaju naizmjence svake druge godine.

Cilj svakog sportaša je odlazak na olimpijske igre. Jednom kad u tome uspiju, bilo da osvoje medalju ili ne, postaju olimpijci.

Olimpijski program obuhvaća sve športove s olimpijskih igara.

Ljetni športovi su: atletika, veslanje, badminton, bejzbol, košarka, boks, kanu kajak, biciklizam, jahanje, mačevanje, gimnastika, dizanje utega, rukomet, hokej, džudo, hrvanje, plivanje, moderni, pentlatlon, softball, taekwondo, tenis, stolni tenis, streličarstvo, triatlon, jedrenje, odbojka i nogomet.

Zimski športovi su: skijanje, biatlon, klizanje, hokej, curling, sanjkanje, bob i skeleton.

Nagrade su zlatne, srebrne i brončane medalje

koje se uručuju od 1904.

Pet isprepletenih krugova predstavlja jedinstvo pet kontinenata. Olimpijski krugovi simboliziraju univerzalnost olimpizma i okupljanje športaša iz cijelog svijeta tijekom olimpijskih igara. Krugovi su sljedećih boja: plava, crna, crvena, žuta i zelena.

Geslo olimpijskih igara sastoji se od tri latinske riječi: *citus-altius-fortius*, što znači: brže, više, jače.

Radi boljeg razumijevanja olimpijskog gesla, ono se često uspoređuje s poznatom frazom: "Nije važno pobjediti, važno je sudjelovati".

Olimpijska vatra je vječni plamen koji se pali konkavnom

lećom što skuplja sunčane zrake. Potom se njime pali baklja i štafetno nosi od Olimpije do stadiona gdje se održava svečanost otvaranja olimpijskih igara. Plamen se gasi na svečanoosti zatvaranja.

Olimpizam je životna filozofija kojom se slave i u ravnoteženu cjelinu sjedinjuju kvalitete tijela, volje i uma. Cilj olimpizma je stavljanje športa u službu skladnog čovjeka radi stvaranja miroljubivog društva koje nastoji očuvati ljudsko dostojanstvo.

ZANIMLJIVOSTI

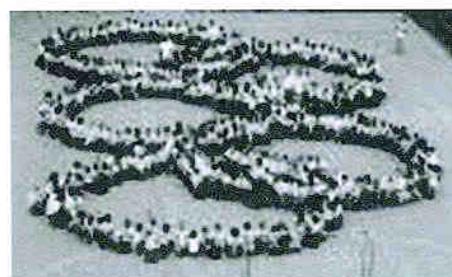
Na prvim dnevnim igrama olimpijade športaši su se natjecali samo u trčanju na 200 metara.

Grci ne samo da su prezirali varanje, nego su športaša koji je odustao od sudjelovanja na igrama olimpijade proglašili-kukavicom.

Zenama nije bilo dopušteno natjecati se ili gledati natjecanje. Neke žene nisu prihvatele odvajanje pa su se preodijevale u muškarce i tako riskirale biti bačene s planine Tipaion, što je bila kazna predviđena pravilima za spomenuti prekršaj.

Valentina Bokun, 5.b

NEKI NAŠI OLIMPIJCI

Blanka Vlašić

- naša najpoznatija i najuspješnija atletičarka.

Filip Ude

- hrvatski gimnastičarski reprezentativac

Martina Zubčić

- naša najpoznatija i najuspješnija tae kwondoistica

Janica Kostelić

- jedna od najpoznatijih skijašica u svijetu
- najbolja hrvatska sportašica svih vremena.

Roberta Herceg, 7.c

Najbolji ACES

Međunarodno priznanje učenicima

Mladi srednje Europe za staru tradiciju Europe (Central European youngsters for old tradition of Europe) naziv je ACES projekta koji je ove godine u na sastanku u Budimpešti od 25.-28.3.2009. izabran kao najuspješniji u konkurenciji 32 izabrana projekta u koje je sve skupa bilo uključeno 84 škola iz Centralne Europe. U njemu su sudjelovale tri škole: OŠ Matije Gupca iz Gornje Stubice, Körösi Csoma Sándor Általános Iskola és Gimnázium – Budapest i Základní Škola Bernarda Bolzana – Tabor. U OŠ Matije Gupca uz voditeljicu Valentinu Đurek i suradnicu na projektu Ines Krušelj-Vidas uključili su se još Robert Kučak i Tatjana Kontent. Naravno, kad je trebalo sudjelovati u ugošćivanju inozemnih prijatelja u svakoj školi priskočili su i drugi.

Učenici koji su se aktivno uključili u projekt bili su: Gabrijela Haramustek 8.a, Marko Hren 8.a, Katarina Klanjčić

8.a, Ivan Sinković 8.a, Dora Darapi
8.b, Hrvoje Bočkaj 8.b, Božica Breber
8.c, Kristina Komin 8.c, Matija Matija
7.a, Lucija Jakšić 7.b, Nikolina Ruklić
7.a, Lorena Oreščanin, 7.a, Jadranka Čmarec, 7.a, Tin Rešetar, 7.c i
Tomislav Jureša, 8.b.

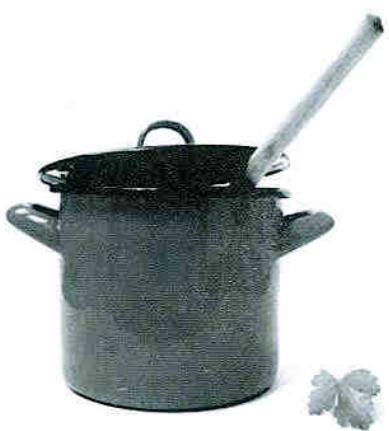
njihove kulturne baštine. Sudjelovali su na radionicama na kojima su učili i kasnije predstavili kako se slave pojedini blagdani (Božić, Uskrs, Nikolinje) u Češkoj. Rezultat susreta u Taboru je film koji su napravili učenici iz Češke.

Drugi susret održan je u Budimpešti, Mađarska od 10.-13.12.2008. godine. Ponovno je bila prilika upoznati njihovu školu, grad Budimpeštu i doživjeti dio njihove kulturne baštine. Na radionicama su naučili kako se izrađuju mađarski tradicionalni ukraši za bor, posadili su pšenicu i ukrasili međunarodno božićno drvo. Rezultat susreta u Budimpešti je kalendar na tri jezika gdje su označeni državni praznici u sve tri države, te rođendani svih sudionika projekta. Kalendar su napravili učenici i učitelji ACES tima OŠ Matije Gupca Gornja Stubica.

**Gosti
oduševljeni
prijemom u
Gornjoj Stubici**

Treći susret održan je u Hrvatskoj od 22.-25.02.2009. u školi Matije Gupca, kada smo mi predstavili našu

COOK BOOK

Ciljevi projekta

Istraživali su se različiti načini obilježavanja i obiteljskog okupljanja tijekom Božića, Uskrsa i Fašnika u sve tri zemlje. Učenici su se upoznali sa tradicijom svake zemlje i uvidjeli da je ona sastavni dio ne samo obiteljskog života već i društva u cijelini.

Međusobni susreti

Prva faza projekta bila je susret voditelja projekta i jednog učenika (učiteljica Valentina i naša Dora) iz svake škole u Salzburgu od 29.09.–03.10.2008. godine. U Salzburgu su se upoznali članovi tima uživo (do tada se komunikacija odvijala putem e-maila). Dogovoreni su glavni ciljevi projekta, produkti projekta kao i termini zajedničkih susreta.

Prvi susret škola održan je u Taboru, Češka od 02. – 05.11.2008. godine. Učenici su imali priliku upoznati prijateljsku školu, grad Tabor, glavni grad Prag i doživjeti dio

tim za 2009.g. OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

školu, mjesto Gornju Stubicu i glavni grad Zagreb. Uz goste iz Češke i Mađarske priredbi su prisustvovali gđa Sonja Borovčak, županica Krapinsko-zagorske županije, gđa Tanja Milatić, viša savjetnica iz Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, g. Robin Gosejohann iz Erste zaklade te njegov kolega g. Reinhard Eckert iz Interkulturelles Zentruma iz Beča. Razveselili smo ih prigodnim darom – kuharicama "COOK BOOK" na četiri jezika (engleski, češki, mađarski i hrvatski). Tim iz svake zemlje je prikupio osam tradicionalnih recepata, a mi u Gornjoj Stubici smo uz prikupljanje recepata i grafički pripremili kuharicu za tisak koji je sponzorirala izdavačka kuća Profil. Nakon razgledavanja Gornje Stubice učenici su imali radionicu maski koju su pripremili i provele učiteljice Božena Lacković, Armina Rod, Natalija Ciglenečki, Danijela Sović te učenica 8. razreda Petra Korman. Maske koje su pripremili pokazali su

nam drugi dan na našem školskom fašniku. Treći dan boravka gostiju bio je predviđen za sudjelovanje u školskom projektnom danu povodom fašnika, ali i za posjet Zagrebu gdje smo ih upoznali sa poviješću grada, odveli u Etnografski muzej na izložbu Karneval kralj Europe i pokazali im znamenitosti grada. Cijeli projekt posebno je uspješno predstavljen i u Budimpešti od 25.-28.3.2009. na završnom skupu predstavnika svih projekata u ovom ciklusu na kojem su sudjelovali po jedan učenik i učitelj (učiteljica Valentina i Matija). Glasovanjem svih ovogodišnjih ACES timova izabran je naš projekt kao najuspješniji.

Radili smo zajedno za vrijeme i između posjeta školama partnerima. Izradili smo web stranice koje sadržavaju sve informacije vezane uz projekt (<http://sites.google.com/site/centraleuropeanyoungsters/>). Prije Božića, učenici su izradili božićne čestitke i poslali ih školama partnerima. Fotografirali smo

naše susrete, te smo iz navedenih slika napravili fotoalbum na CD-u.

Što smo dobili sudjelovanjem u ACES pro- jektu?

Na to pitanje najiskrenije odgovore nalazimo u evaluacijskom listiću koji su ispunili učenici: sklopili smo nova prijateljstva, vježbali smo engleski jezik, upoznali smo kulturu i jezik u drugim državama, probali smo njihove specijalitete te iskusili drugačiju hranu, naučili smo nešto o njihovoj povijesti, naučili smo biti dobri domaćini, provjerili smo koliko zapravo znamo o nekoj drugoj državi.

Ines Krušelj-Vidas

Test - Kakvim te smatraju tvoji prijatelji?

Ponekad se zapitaš kakvim te smatraju tvoji prijatelji?

Misle li oni zaista sve najbolje o tebi ili im nisi osoba od povjerenja?

Riješi ovaj kviz i saznat ćeš jesli li im smetalo ili pravi prijatelj, a što je najvažnije, doznać ćeš kakav si zaista.

KAKVIM TE SMATRAJU TVOJI PRIJATELJI?

1. Kad tvoj/a prijatelj/ica treba savjet:

- a) Uvijek se može obratiti meni
- b) Ne želi me zamarati svojim problemima
- c) Nikad mi ne kaže svoje probleme

2. Znaš li koliko imaš pravih prijatelja?

- a) Oko 2, 3, a možda i više
- b) Takvih nema jer te uvijek netko iznevjeri
- c) Ne, tko bi ih sve nabrojio

3. Posvađaš se s prijateljem/icom:

- a) Ne pada ti na pamet ispričati se
- b) Odeš do nekog drugog i dobro ga/je istračaš
- c) Zaboravit ćemo to do sutra

4. Tvoj prijatelj/ica mora biti:

- a) Zabavan, pošten, iskren
- b) Pametan, kako bi od njega/nje prepisivao/la
- c) Drzac, brbljav, otvoren

5. Koliko često stječeš nove prijatelje?

- a) Svakodnevno
- b) Više se volim držati svojeg društva
- c) Ne tako često

6. Ti i tvoja/tvoj prijateljica/prijatelj zaljubite se u istog dečka/curu ti:

- a) Iskoristim priliku i osvojim ga/ju. Ona/on neka traži drugoga/drugu, ali ipak ću se pobrinuti da to ostane tajna.
- b) Ne diram ga/ju. Ipak je prijateljstvo najvažnije.
- c) Složimo se da ga/ju dijelimo. Ona/on će nam biti samo zabava

7. I najbolji prijatelji nekad dosade. Kad se to dogodi tebi:

- a) Otiđem k nekoj drugoj prijateljici/prijatelju i malo se družim s njim/njom.
- b) Maknem se od nje/njega, ali nakon nekog vremena mi fali
- c) Kažem joj/mu da mi ide na živce. Možda me neko vrijeme ostavi na miru

8. Tvoj/a prijatelj/ica zakasni kući zbog tebe i ima zabranu izlazaka cijeli mjesec, ti:

- a) Mene se to ne tiče, neka on/ona to rješava sa svojima
- b) Razgovaraš s njegovom/njezinom mamom i objasnиш da si ti kriv/a.
- c) Fotografirat ću sve lude izlaska i pokazati joj fotke

- 9. Prijateljici/prijatelju si posudila/o nešto što je tebi jako draga, ali ona/on to izgubi, ti ćeš:
 - a) Vikat ćeš i nikad više nećeš razgovarati s njom/njim
 - b) Nećeš razgovarati s njom/njim dok te ljutnja ne prođe
 - c) Ljutit ćeš se, ali ona/on ti je važnija/i od stvarčice

- 10. Naj prijatelj/ica prespava kod tebe, vi ćete:

- a) Ludovati, pojačati glazbu na najjače te na taj način izluditi roditelje
- b) Pogledati neku komediju te završiti večer kutijom sladoleda
- c) Izležavati se i ogovarati.

- 11. Prijateljici/u je uginuo pas. Ona/on žaluje iako je to tebi glupo, ti ćeš:

- a) Suosjećat ćeš se s njom/njim jer znaš kako bi se ti osjećala/o da ti ugene ljubimac
- b) Smijat ćeš se i govorit joj/mu da nije normalna/normalan.
- c) Iako misliš da je to glupo, glumiš pravog prijatelja i žališ za psom

- 12. Bi li najboljem/joj prijatelju/ici oprostio/la kad bi ti lagao/la o nekoj važnoj stvari?

- a) Ne, ako on/ona nema poštovanja prema meni, zašto bi ja prema njemu/njoj.
- b) U njemu/njoj sam izgubio/la povjerenje, ali pokušat ću ga ponovno izgraditi.
- c) Ne vjerujem, ali ako me iznenadi nekim lijepim poklonom, možda i da.

BODOVI:

OD 29 – 36 BODOVA

Za tebe je prijatelj netko tko te podržava bio ti u pravu ili ne. To zaista rade pravi prijatelji. Svi te vole i žele baš tebe u svojem društvu.

Ti to znaš cijeniti te uvijek priskočiš u pomoć ljudima oko sebe.

Ti sam/sama znaš tko od njih ti je najbolji/a prijatelj/ica i tko te nikad neće iznevjeriti.

OD 20 – 28 BODOVA

Ti imaš nekoliko prijatelja i držiš se svog društva. Pripazi da i to malo prijatelj na otjeraš od sebe jer tvoji prijatelji mogu

shvatiti da ih zapravo iskorištavaš i da ti je stalo samo do zabave. Ponekad probaj prihvatiči činjenicu da nisi uvijek u pravu i da ponekad i ti grijesiš, pa se ispričaj onima koje si povrijedio/la.

DO 19 BODOVA

Tebi prijateljstvo ne pridaje neku veliku važnost! Svejedno ti je imao/la pet prijatelja ili nijednoga. Uz sve to još ti je ostalo nekoliko prijatelja, ali oni ti ne vjeruju previše i ne smatraju te osobom od povjerenja.

EJ!!!!

Probudi se, pomaži ljudima oko sebe i oni će te vjerojatno zavoljeti i pustiti do sebe. Možda čak nađeš i pravog prijatelja/icu s kojim/om ćeš biti nerazdvojan/na.

Roberta Herceg, 7.c

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
a	3	3	1	3	1	1	2	1	1	2	3	1
b	2	2	2	2	3	3	3	3	2	3	1	3
c	1	1	3	1	2	2	1	2	3	1	2	2

MATURALAC

26. 8. – 29. 8. 2008.

Oko 7 sati ujutro, 26. kolovoza 2008., pred športskim centrom vladalo je veliko uzbudjenje. Toga jutra mi, učenici

osmih razreda, krenuli smo na maturalno putovanje. Kada je autobus stigao, uzeli smo svoje torbe, pozdravili se sa svojim roditeljima i sa smješkom krenuli na put.

Putem smo posjetili sjedište bratovština i središte žive glagoljaške djelatno-

sti, grad Roč i Motovun. U Roču smo razgledali crkvu sv. Bartola i kapelicu sv. Roka. Motovun, građen od kamena, je poznat po tartufima. Do vrha motovunskog brijege, do njegovog venecijanskog gradskog trga, vodi najduže istarsko stepenište, s oko 1050 stepenica. Što smo bili bliže svom odredištu, to

se više u zraku osjećalo uzbudjenje i napetost. Kada smo napokon stigli u hostel „Puntičela“ u Puli, bili smo jako uzbudjeni, ali i umorni. Učitelji su nam podijelili ključeve soba, a mi smo požurili raspakirati stvari i smjestiti se. Nakon kratkog razgledavanja hostela pošli smo na večeru u restoran. Večer

je mirno prošla, a noć je bila jako kratka. Drugi dan poslije doručka pošli smo na otoče Brijune i grad Pulu. U Nacionalnom parku Brijuni vozili smo se vlakićem i upoznali mnoge vrste životinja biljojeda, čak i dva slona – Sonija i Lenu. Posjetili smo i Pulu gdje smo vidjeli Slavoluk Sergijevaca, Dvojna vrata, rimske skulpture, Augustov hram, maketu Pule te najzanimljiviju građevinu iz 1. stoljeća, Pulsku arenu. U njoj su se u to doba odvijale borbe gladijatora, poslije viteški turniri, a danas pozanti filmski festivali i koncerti. Popodne smo se vratili u Puntičelu i malo okupali u moru. Dan poslije

posjetili smo Rovinj, slikoviti istarski grad i Poreč, grad smje-

šten u srcu zapadne istarske obale. U Rovinju smo još posjetili i crkvu sv. Eufemije posvećenu djevojci koju su, prema legendi, mučili u areni i bacili lavovima da je rastržu, a njezino tijelo, doneseno morem, je izvukao jedan dječak. Crkva je smještena na jednom brdu u Rovinju. Kip sv. Eufemije na zvoniku pokazuje kako će biti

vrijeme (ako je okrenut prema moru, vrijeće će biti lijepo, a ako gleda na kopno bit će oblačno i kišno). Zatim smo otisli pogledati Limski kanal kojega smo gledali s vidikovca. Limski kanal je potopljena kanonska dolina u kršu i jedna od prirodnih ljepota našeg Jadra gdje se provjerava izvoz ribe, školjaka i raka. U Poreču smo posjetili Eufrazijevu baziliku. Sagrađena je na temeljima ranije trobrodne bazilike polovinom 6. stoljeća u doba biskupa Eufrazijja po kome je zadržala ime. Poslije

podne smo išli na kupanje koje se odužilo do večere. U večernjim šetnjama uz obalu bilo je mnogo prilika za poziranje i fotografiranje, ali i za zabavu na trampolinu.

Brzo su prošla četiri dana našeg maturalca. Zadnji dan smo imali slobodno vrijedno vrijeme koje smo iskoristili za kupanje, uživanje u sladoledu, ali i drugim ljetnim uživanjima. Poslije ručka smo spakirali stvari, kupili hrani za povratak i krenuli prema našem lijepom Zagorju i još lješpoj Gornjoj Stubici u koju smo stigli oko 22 sata. Nadam se da će svima, baš kao i meni, ovaj maturalac zauvijek ostati u lijepom i dugom sjećanju.

Valentina Ruklić, 8. b

Iz naših školskih Spomenica - Dobro nam došli, Preuzvišeni

Piše: Željko Popović, ravnatelj

Na slici: učenica Barbara Blagec u sredini, iza učenica od lijeva na desno: učiteljica Marija Brambila, Danica Dvojković i Adela Andel, iza Adele stoji ravnajući učitelj Ivan Dvojković.

Početkom godine 1943., na poticaj seljana pokrenuto je pitanje gradnje školske kapele, budući da je župna crkva udaljena od škole. Mjesni župnik vlč. Janko Rajht i ravnajući učitelj Ivan Dvojković odazvali su se poticaju mještana i preuzeли su brigu s odborom za gradnju kapelice čije će ime biti „Kraljica mira“. Kapelica je građena prilozima vjernika i njihovim dobrovoljnim radom. S gradnjom se otpočelo mjeseca ožujka i već 25. ožujka 1943. temelj je bio izgrađen

i blagoslovljen od preuzvišenog gospodina dr. Alojzija Stepinca, nadbiskupa zagrebačkog. Svečana služba Božja održana je pred školskom zgradom u prisustvu velikog broja vjernika, a poslije toga je bio objed za uzvanike u školskoj sobi. Za ovu svečanu priliku škola i selo su se dobro pripremili. Za svečani doček, tadašnja učenica 3. razreda Barbara Blagec (r. 1933.), dobila je od svog razrednika Ivana Dvojkovića napamet naučiti pjesmicu dobrodošlice. Ona ju je s puno treme i odgovornosti izrecitirala pred Nadbiskupom. Poljubila mu je prsten, a on ju je pomilovao po glavi. Tražio je da Barbara ide s njime i ostalim gostima na ručak. Podigao ju je na ruke i rekao da ne može zaboraviti kako mu je „ova lijepa Ružica“ izrekla dobrodošlicu. Lijepa su to sjećanja danas 76-godišnje Barbare Blagec, rođene u Gusakovcu.

Barbara Blagec - danas

Dr. Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački

*Dobro nam došli, Preuzvišeni,
U ovaj ubavi kraj,
Bož Vam sreću i blagoslov daj.*

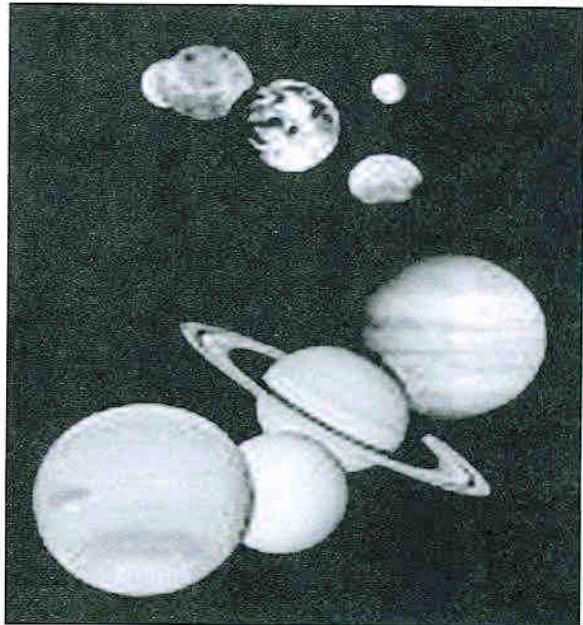
*Svemoćna ruka dovela Vas, eto,
Ovaj čas pred ovo mjesto sveto,
Gdje ćete, Preuzvišeni, blagoslov
dati*

*Svevišnjoj crkvi Bogu prizvati.
Da blagoslovi temelje ove
Buduće naše crkvice nove.
Kraljica Mira, koja će se zvati,
U njoj ćemo Bogu hvalu dati.
Evo Vam ova kitica cvijeća
Koja Vas neka današnjeg dana
sjeća.*

*Klječimo sada složno svi:
Dobro nam doš'o, Preuzvišeni!*

Astronomija

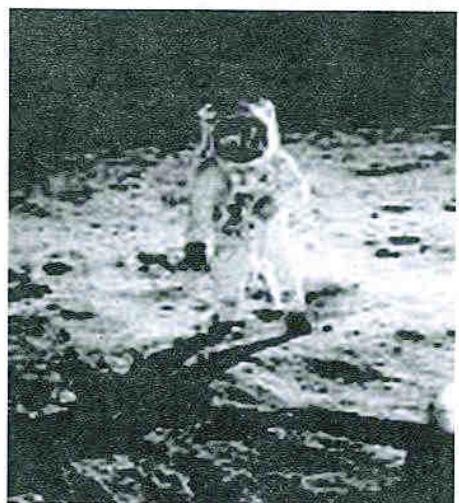
Astronomija je znanost koja se bavi opažanjem i objašnjavanjem pojava izvan Zemlje i njezine atmosfere. Pro- učava porijeklo, razvoj, fizička i kemij- ska svojstva nebeskih tijela: zvijezda, zvjezdanih sustava, planeta, crnih rupa i drugih objekata u svemiru, kao i pro- cesa koji se događaju u njima. Osobe koje se bave astronomijom zovu se astronomi.

Astronomija je jedna od znanosti u kojima amateri još uvjek imaju pose- bnu ulogu u otkrivanju i promatranju tranzicijskih pojava.

Riječ astronomija potječe iz starogrčkog i u slobodnom prijevodu znači "zakon o zvijezdama".

SUNČEV SUSTAV

Sunčev sustav čine Sunce i sva nebe- ska tijela koja su pod utjecajem njego- ve gravitacije. To su planeti, mjeseci, meteoriti i kometi koje Sunce privlači svojom težom. Planeti se međuso-

bno razlikuju po veličini i udaljenosti. Starost Sunčeva sustava je oko 5 mili- jardi godina. Sunčev sustav se nalazi u galaktici Mliječna staza. Pomoću umjetnog satelita 1983. godine otkriveno je da je čitav Sunčev sustav na udaljenosti od 13 miliardi kilometara okružen golemlim prstenom.

POVIJEST ASTRONOMIJE

Astronomija je vjerojatno jedna od najstarijih znanosti, a u najranije doba izučavalo se kretanje Sunca, Mjeseca, planeta i zvijezda. Bila je važna u određivanju kalen- dara, posebno nakon pojave ratarstva jer se kalendarom određivalo vrijeme početka i svršetka godišnjih doba (proljeće, ljeto, jesen, zima) i u skladu s njima vrijeme sjetve i žetve. Astronomija je također imala jako velik utjecaj na razvoj čovječanstva jer su prikupljeno znanje i iskustvo unaprijedili ekonomiju, trgovinu, pomorstvo. Stonehenge,

poznati megalitski spomenik nastao je u razdoblju 3100. - 1500. g. pr. Kr. i smatra se da je imao funkciju zvjezdarnice, što svjedoči o ulozi koje je promatranje neba igralo u životu ljudi eneolitika.

Međunarodni astronomski savez (IAU) i organizacija UNESCO proglašili su 2009. godinu međunarodnom astro- nomskom godinom (International Year of Astronomy; IYA 2009). To je ujedno i 400. obljetnica prvog astronomskog promatranja uz pomoć teleskopa kojeg je proveo Galileo Galilei. Međunarodna astronomска godina, koja nosi slogan „Svemir: na vama je da ga otkrijete“, zamišljena je kao godina manifesta- cija koje će doprinijeti populariziranju astronomije.

Glavne smjernice IYA 2009. su što većem broju ljudi omogućiti pogled

kroz teleskop kako je to prije 4. sto- ljeća učinio Galilei te putem medija što bolje informirati javnost o svim značaj- nim otkrićima i pojavama na nebu u 2009. godini. Borba protiv prekomjerne umjetne rasvjete (popularno nazva- ne svjetlosno onečišćenje) je također jedan od važnih ciljeva za IYA 2009. U ovaj projekt do sada se uključilo preko 90 zemalja svijeta, a očekuje se ukupan broj od 140 zemalja sudionica.

Članovi astronomskog saveza nadaju se da će se veći broj hrvatskih astronoma amatera i ljubitelja astro- nomije uključiti u ovaj program i tako doprinijeti sveukupnoj popularizaciji astronomije koja u današnjem društvu često biva zaboravljena.

POSJET ASTRONOMA NAŠOJ ŠKOLI

U četvrtak 24. rujna 2009. našu školu posjetio je gospodin Marino Tumpić, astrofizičar iz Istre. U medijateci je održao predavanje učenicima viših razreda i učiteljima o napredovanju znanosti i tehniku vezane uz otkriće svemira.

Na prezentaciji, koju je za nas pri-

premio, gledali smo kako su letjelice izgledale nekad i kako izgledaju danas, a kako će izgledati u budućnosti, no hoće li ljudi za nekoliko godina moći posjećivati planete i dalje je otvoreno pitanje.

Predavanje je trajalo jedan školski sat, te su učenici mogli dobiti puno zanimljivih informacija o dospjeću prvi ljudi u svemir, o svemirskim letjelicama koje se lansiraju iz Amerike, Rusije i Kine. Saznali smo što je astronomija, tko su astronomi, čime se bave, koliko su ostali planeti udaljeni od Zemlje, koji je najbliži Zemlji, a koji najdalji. Čuli smo i o raznim satelitima koji su postavljeni na nekim planetima, npr. na Marsu. Nakon tako zanimljivog predavanja, potaknuti ovim istraživa- njima, imali smo o čemu razmišljati te smo na kraju tog poučnog predavanja zadovoljni napustili učionicu.

Petra Vulama

OSMIJEH

Posve je besplatan, dostupan svima gotovo uvijek i svagdje, moćan je neprijatelj stresa, produžuje život, znak je dobrodošlice i ... još mnogo toga. Pogađate? Riječ je o osmijehu. Danas na svakom koraku: na ulici, u školi, na radnom mjestu ... imamo prilike susresti ozbiljna, namrštena, ili pak zabrinuta i tužna lica. Pitam se: "Zašto je to tako? Zašto susrećemo tako malo nasmijanih lica? Zašto ne bismo radosnim smijajem uljepšali život sebi i drugima?"

Smijeh, vedrina i humor unutarnje su vrijednosti i duboko ukorijenjen pogled na svijet i život. Oni su dar srca i izviru iz dubine ljudske duše. Duša koja pati ispunjena je gorčinom,

pa nema vedrine i nije joj do smijeha. Nemoguće je maskom smiješka prikriti boli, brige, patnje i probleme. Duboko povrijeđen, ponižen, očajan, traumatiziran ili teško bolestan čovjek, onaj koji je izgubio voljenu osobu, nije raspoložen za šalu. Tu pomažu topla ljudska riječ, suošjećanje, vedri na duha i potpora. Smijeh, humor, šala i vedrina lijekovi su samo za obične svakodnevne brige i probleme koje smo previše uzeli k srcu.

„Osmijeh je besplatan, a pruža tako mnogo”, kaže američka izreka. Pa ipak, neki su ljudi tako umorni da vam ni osmijeh ne mogu dati. Dajte im ga zato vi, jer on je najpotrebniji onima koji se više ne znaju ili ne mogu osmijehnuti.

Uvijek čuvajte „punu šaku“ osmijeha u džepu i vidite li nekoga bez osmijeha, darujte mu jedan vaš i izmamite mu smješak na lice!

Osmijeh košta, čuđe - gacuću kome je ne osi - onoga daje.

ništa ne a djeluje sno. Oboje onoga upućen, a romrašuje tko ga Bljesne

poput munje, ali sjećanje na nj može trajati zauvijek. Nitko nije toliko bogat ni toliko siromašan da bi ga mogao sebi uskratiti i svatko njime samo dobiva. Osmijeh donosi sreću u kuću, pozdrav prijatelju, pomoći pri sklapanju posla.

On je odmor umornom, putokaz izgubljenome, sunčeva zraka žalosno - me i najbolji prirodni lijek protiv ljetnje.

Ali, ne može ga se kupiti, izmoliti, posu-

diti ili ukrasti, jer vrijedi jedino kad ga se poklanja. A nitko i ne treba osmijeh toliko kao oni kojima se i ne može pokloniti više ništa drugo. i ne može pokloniti više ništa drugo.

Osmijeh traje možda samo jedan trenutak, ali u sjećanju može ostati cijenutak, ali u sjećanju može ostati cijelog životu. Zato ga darujmo i prihvativimo od drugih. Zato ga darujmo i prihvativimo od drugih.

Novinari lipinog pučkoškolca

Što li je to toliko čarobno u tom osmijehu?

Koliko puta nam se po glavi vrte takve misli. Svi kažu da osmijeh najviše govori o tebi. Kad na primjer upoznamo neku novu osobu, pro

što zamijetimo na njoj je lice, a ako je ono ukrašeno velikim osmijehom, ta osoba nam postaje simpatična i odmah želimo postati dobri s njom

jer se vidi da je zabavna i vedra. Ali najljepši osmijeh je onaj na licu naše simpatije. Kad ga/ju pozdraviš a on/ona ti uzvrati jednim osmijehom, zavoliš tu osobu još više. A tko

bi odolio osmijehu malene bebe koja nemoćna leži u svom krevetiću i iako još ne zna što je to život, smije se i svojim smiješkom i malenim sjajnim okicama drugima uljepšava dan.

Onaj tko ga daruje, ne može ni zamsiliti koliko znači onome tko ga prima.

Pitam se kako bi tužan bio ovaj svijet kad ne bi bilo smijeha??

Kako bi ljudi uopće pokazali da su sretni i ima li život uopće smisla?

Svi se zasigurno slažemo da ne bi jer osmijeh je više od dara, osmijeh je dio života i svi koji ga daju ili primaju su bogati. Zato svi moramo darivati osmijeh i smijati se jer bez osmijeha život bi bio samo jedan tužan i dug put kojeg moramo proći, a da se ne veselimo ni prijateljima ni obitelji, ni svakom danu koji nam je dan.

Roberta Herceg, 7.c

BOŽIĆ

Nebo i zemlja svijetle od sjaja,
Raskriliše se vrata raja.
Visinama pleše pahuljica roj
I nema mržnje u noći toj.
Svuda odjekuju crkvena zvona,
Svima u mislima ista ikona.
U svakom domu ljubav i veselje,
A ispod bora ispunjene želje.
Nježno sumrakom peć pucketu

B.Breber, 8.c

Tek pokoj čovjek ulicom šeta.
Svima ugađa dodir topline,
Spokoja i tišine.
Svi su sretni kao ptica,
Svud se viđaju vesela lica.
Neka se duh Božića ostvari
i ljubav neka nam svetost podari.
Jer vrijeme je Božića sada
Kada mir i radost vlada.

Dalibor Mucak, 6.a

Blaženka Herceg 7.b

JESEN

Jesen je šarenim prstima
takla šume i travu,
obukla je zelenom drveću
šarenu haljinu pravu.

Na hrastovoj grani
malen žir se njije,
dani su postali hladni
i padaju kiše.

Iz bogatih voćnjaka
slatke jabuke nas zovu
-dođite na jesensku gozbu ovu.

Kesten smeđi s grane pada
JESEN JE POČELA SADA!

Ines Šagud, 6.c

SJEĆANJE NA NAŠEG UČENIKA

Kako se mogu sjetiti samo jednog dragog pokojnika kad ih ima više?! Iako mi nije bliska obitelj, pa čak ni blizak prijatelj, sjećam se jednog dragog dječaka koji je bio prijatelj moje sestre, a kojeg smo sahranili ove godine. Najviše mi je ostalo u sjećanju što je toliko volio život i borio se da što dulje bude s nama. Bolovao je od teške bolesti kostiju kojoj nije do zadnjeg časa dozvoljavao da gospodari s njime. Nakon svake teške operacije i još težih kemoterapija, on bi nasmijan i vidno iscrpljen igrao nogomet, stolni tenis i vozio motor. Čak su mu amputirali i ruku da bi što dulje bio s nama. On nije mogao živjeti mладenčki i bezbrižni život koji mi živimo, a da toga nismo ni svjesni. Ono što je nama zdravima važno je jesmo li moderno obučeni, izgledamo li i jesmo li cool, imamo li marku tenisice, jesmo li glavni u društvu i među prijateljima... Njemu to nije bilo ni na kraj pameti, već je samo želio još jedan dan života. Toliko puta se izgubimo u svome ponasanju i razmišljanju o svemu i svačemu, a on je razmišljao o onome što je najvažnije – zdravlju i kako do njega doći. Iako je prošlo već nekoliko mjeseci što nije s nama, ponekad mi se učini kao da ga vidim kako je projurio na motoru kraj mene ili je među dečkima na školskome igralištu na kojeg je toliko volio doći. Sada je tamo gdje nema boli i trpljenja, već samo mir, ljepota i veselje.

Anamarija Sačer, 8. a

MORAM ZAPISATI OVO...

Još u prapovijesno doba ljudi su osjećali potrebu za izražavanjem. Istina, oni nisu imali papir, ali su zato svoje tragove ostavljali na zidovima pećina. Crtali su obitelj i životinje te tako prikazivali svoj život. Iz kojih razloga mnogi ljudi posežu za pisanjem? Kada i gdje najčešće nalazim inspiraciju? Kako objasniti potrebu za izražavanjem? Danas, tisućljećima kasnije ljudi se likovno i literarno izražavaju. Pri tome se koriste raznim „pametnim“ uređajima,

npr, računalom, Blackberry-ima,... I ja, dijete 21. stoljeća, odlično se snalazim na računalu. Često imam potrebu za zapisivanjem svojih misli. Ponekad ih zapisem na papir, a ponekad na računalo.

Književnost me svaki dan iznova fascinira. Volim čitati i pisati razne pjesme i priče. Jučer sam šetala i uživala u prirodi. Sa sobom sam ponijela list papira i olovku. Ljepota prirode, cvrkut ptica i žubor potoka nadahnuli su me da napišem pjesmu „U proljeće“. Često mi se dogodi da kad navečer legnem u krevet nemam mira, ljubav prema književnosti me tjeran da napišem barem jedan stih. Noću se budim iz sna. Stihovi mi lutaju mislima i imam ih potrebu zapisati. Je li pametno da ustanem iz kreveta i zapisem svoje misli? U glavi mi se svađaju dva glasića. Nakon velike buke, strke i zbrke dolazi sudac koji presuđuje: „Ovo moraš zapisati!“ Moram priznati da su pjesme koje

Ivana Pasanec 8.b

nastanu tijekom noći mome srcu najdraže. Jednostavno imaju neku čar. Ujutro kad se probudim, sve stihove zapisem na računalo. Tako moja zbirka pjesama iz dana u dan postaje sve bogatija. Kao i mnogi književnici, i ja pišem da ostavim trag u čovječanstvu i da budem vječna u svojim djelima.

Natalija Jelovečki 5.c

Kreativni kutak

Dominik Rešetar 2.r.PŠ DZ

Potreba za izražavanjem je urođena svakom čovjeku. Čovjek je, a pogotovo ja, nikako ne može objasniti. Ona je stvar prirode. Zato, kad god vam padne neka misao na pamet, nemojte previše razmišljati dok vam presudni glasić govorit: „Moraš zapisati ovo...“

Julija Ruklić, 7.a

SREĆA U DARIVANJU

Mnogi ljudi govore da im je veoma lijepo darivati druge. Ne samo da to govore, već i čine. Prije se ja nikako ne bih ubrajao u takve ljude. Silno sam se veselio darovima svoje obitelji, rodbine i prijatelja. Mislio sam da sve moje želje mogu ispuniti slatkiši od kojih su za par dana ostali samo neupotrebljivi zamotuljci i igračke s kojima sam se zabavljao sve dok mi znatiželja nije porasla te dok ih nisam zauvijek lišio prvenstvenog oblika čekićem. Hvala bih rekao samo kad bi me roditelji na to podsjetili.

Danas polako mijenjam mišljenje. Postaje mi sve manje važno koliko sam slatkisa poeo, koliko sam igračaka sakupio. Moje lice za vrijeme mojih prvih godina sada vidim u zrcalu maloga brata. Sada volim dijeliti sa prijateljima svaku sitnicu. Uvijek se osjećam poletno kad darivam druge.

No, ima jedan poklon kojega se ne

Marina Bačani 8.b

može umotati ili spremiti u one prigodne raznobojne kutije s finom svilenom vrpcom zavezanim u mašnu. To je ljubav. Vjerovali ili ne, nju svi svakodnevno poklanjamo.

Dalibor Mucak, 6.a

ŠKOLA

Škola je mjesto gdje se uči,
U školi se ne smije tući.

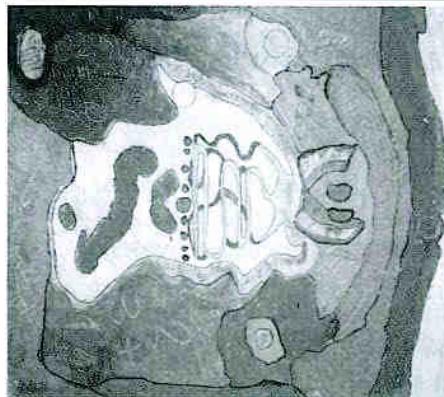
Knjige i torba u školu se nose,
U školu kada idemo noge nam nisu bose.

S olovkom se piše,
S guminicom se briše.

Sunce grijije kako,
Tablicu množenja zna svatko.

Tako je u školi,
Svatko školu voli.

Ana Herceg, 3.F

Stjepan Haramustek, 6.a

bni veliki darovi, ako tu osobu istinski ne voliš i nije ti stalo do nje. A ako ti je stalo, pokazat ćeš joj to rijećima ili malim poklonom. Ljudi bi trebali biti sretni što uopće imaju obitelj i prijatelje, jer mnogi su u svijetu bez prijatelja i usamljeni su. Ako čovjek ima svo bogatstvo, a nema prijatelja, on je jako siromašan.

Zato, nasmij se svakoga dana barem jedanput i učini nekoga sretnim. Pomoći prijatelju kad god možeš, jer prijatelji su blago.

Barbara Hren, 8. c

DAN VODA

Dunav, Drava
I to su rijeke kao Sava.

Svaka rijeka svoje ime ima,
Životinje i biljke žive u njima.

U moru dupin mali,
Pred dupinkom se hvali.

Vode: bara, močvara i more stoje,
I životinje broje.

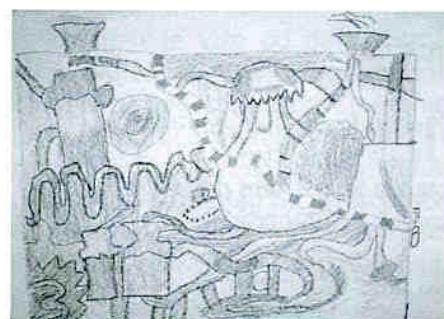
Niti jedna voda,
Ne hoda.

Voda teče,
I ohladi nas kad sunce peče.

Ana Herceg, 3.f

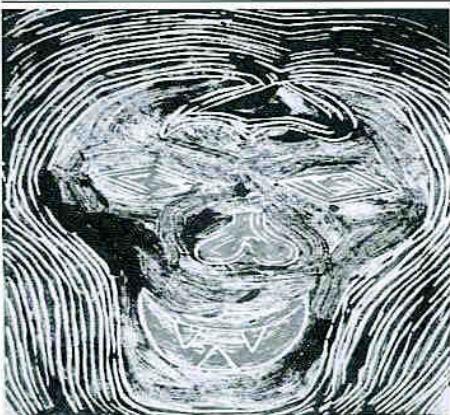
**U ŽIVOTU SE TREBA
RADOVATI I MALIM
STVARIMA**

U životu se treba radovati i malim stvarima, jer i male stvari čine život ljepšim i ugodnijim. Nije važno jesu li te stvari velike ili male, već čine li te sretnim. Npr. jedan osmijeh ne košta ništa, a donosi mnogo. Ne traje više od jednog trena, a sjećanje na njega ponekad je vječno. Kad bi se ljudi više smijali, u životu bi bilo puno ljepše i ljudi bi bili sretniji. Ne bi bilo svađa i tučnjava. Nije važno koliki poklon darujemo prijatelju, važno je da je od srca. Jer ako jest, i tvoj će prijatelj biti sretan i zadovoljan. Mislim da ljudima nisu potre-

Marijo Zebić 3.b

Tomislav Boroša 7.b

LIJEGA MOJA HRVATSKA

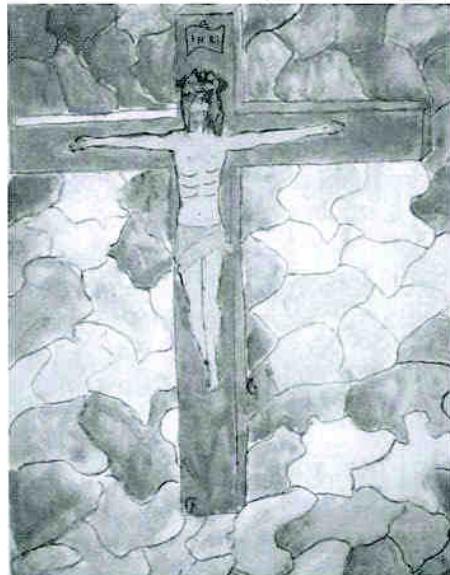
Lijepa si, lijepa domovino ti!
Dobri ljudi žive tu koji su te izgradili.

Prekrasne gore krase taj kraj,
livade mirisu kao raj.

Slavonska ravnica biser je tvoj,
al vječita tuga počiva na njoj.

Jadransko more blago je tvoje,

što mirisom svojim mami nas i zove.
Petar Kosec, 8.a

Ivana Mucak, 6.a

MOLITVA

Moje molitve upućene su na Tebe,
Opasnosti drži podalje od mene,
Lijepa je riječ Tvoja,
I misao moja,
Teret s duše skinuti treba,
Vječno se Bogu moliti,

Ivana Jožinec, 8.b

A iznutra iskreno voljeti!

Ana Marija Pikec, 8. a

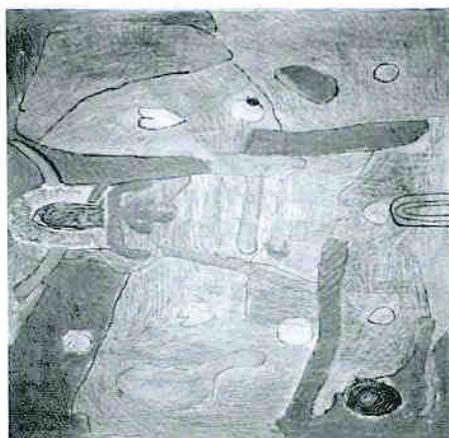
PROLJEĆE

Proljeće dođe
Zima prođe.
Trava nikne pa povikne:

Nema zime,
Trebamo se ponositi time.

Proljetnice prve vesele se proljeću,
I što će opet biti u 21. stoljeću?

Ana Herceg, 3.F

Dražen Hren, 6.a

VOLIM

Volim cvijeće što raste u proljeće,
volim ptice što cvrkuću.
Volim sestru gledati kako bere cvijeće,
volim sve na svijetu.

Volim mamu,
volim tatu,
volim sestru
volim sve.

Volim svoje ime pisati,
volim knjigu listati.
Volim sve što je lijepo
i što se srećom zove.

Volim voljeti,
volim gledati
volim slušati
volim pričati.

Matija Makar, 3.r P.Š. Sv. Matej

Josip Šobak, 2.r

VOLIM MAJKU

Ja volim svoju majku,
jer je jako dobra kao vila.
Volim kad mi poljubac da.
Moja mama je najljepša
i najbolja na svijetu.

Ivan Herceg, 2.r

SUSRELA SAM JESEN

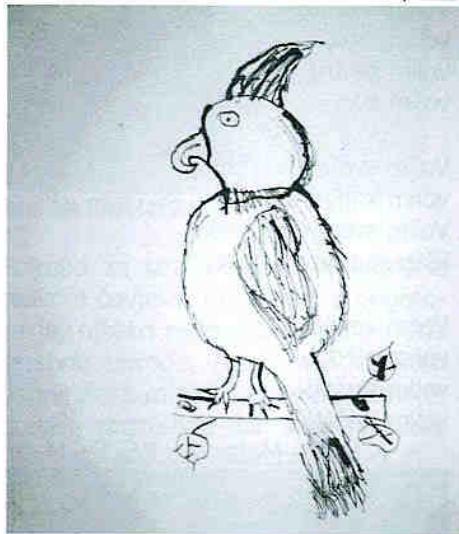
Prvi je dan jeseni. Jako sam uzbudjena i vesela. Kroz svoj prozor gledam kako pada lišće. Drveće se ljujla, a kuća miriše po zrelom voću i kruhu. Sve je mračno u mojoj sobi. Za doručak sam pojela kakao i kekse. Izašla sam iz kuće u dvorište. Vidjela sam mnoštvo lišća koje je vjetar nosio. Pomirisala sam zrak. Osjećala sam se kao da lebdim nad nebom.

Kreativni kutak

Jesen me ponudila orasima, jabukama, kruškama, grožđem, kestenima i ostalim plodovima.
Bila sam tako sretna. Jesen mi je najbolje godišnje doba zato jer daje ukusne plodove.

Ema Ivanić, 3.a

K. Božić, 3.b

BOŽIĆ

Božić je, cijeli svijet se raduje.
Radujem se ja
Raduješ se ti
Radujemo se svi.
Svi slavimo taj dan.
Slavimo Isusov rođendan.
Rodio se On
na slamici u dalekoj štalici.
Donio nam mir, veselje
I sve tople lijepe želje!

Nikola Komin 3.r

IZVOR

Hadan, čist
Pojavljuje se, prska, šumi

Karla Kuzman, 2.r, PŠ Dobri Zdenci

Šuma, trava cvijeće, životinje
Skriva se, proviruje, teče
Blistava, osvježavajuća
Voda

Lucija Dremptić 3.b

MOJA BAKA

Moja baka je divna osoba. Ona je za mene poput mame. Daje mi potporu u teškim trenucima. Ona je niska i jaka. Lice joj je okruglo, lijepo, nježno i veselo. Oči su joj sitne i okrugle, smeđe boje. Uvijek su vesele i tople. Često su joj zamišljene. Kosa joj je kratka i ravna, uvijek je uredno počešljana i smeđe je boje. Vedre je naravi, svima želi pomoći. Bržna je žena. Vrlo je marljiva i pažljiva. Jako volim svoju baku kao i ona mene. Vrlo se dobro slažemo i pomazemo jedno drugome.

Moja baka je najbolja na svijetu.

Krunoslav Boroša 3.b

MOJA SESTRA

Moja sestra ima dugu, smeđu kosu. Oči su joj smeđe i često me zna ljutito gledati. Usta su joj nasmijana pogotovo kad me ljuti. Nos joj je prćast. Srednje je visine, a hod joj je uspravan. Često je brbljava i glasna kad se svađa sa mnom. U školi je vrijedna i marljiva. Kad sam bolestan ili tužan, prema meni je brižna i nježna. Iako se često ne slažemo ja volim svoju sestraru, ali joj to ne želim reći.

Ona je moj najbolji prijatelj i uvijek me spasi kada sam u nevolji, kao danas. Ivan Pikec me grudao, snijeg mi je bio na glavi i u jakni, cijedio mi se niz leđa. Molio sam ga da to ne radi, a ostali su navijali da me i dalje gruda.

Došla je moja sestra i spasila me. Htjela ga je baciti u snijeg, ali sam je zamolio da to ne radi.

Nešto sam zaboravio. Moja sestra se zove Anja.

Josip Šobak, 2 razred Dobri Zdenci

PRINCEZA

Bila jednom prekrasna princeza koja je voljela cvijeće. Svaki dan bi ga zaljevala. A kad bi ga zalijala onda bi otišla u šetnju. I tako je šetala i ugleđala jedan prekrasan cvijet. Nije znala kako se zove. Pa ga je ubrala i stavila ga u vazu. Pa je otišla na spavanje.

Mateja Jožinec, 1.a

MOJA MAMA

Moja mama ima zelene i vesele oči. Nos joj je pravilan, a usta crvena.

Kosa joj je poluduga, plava i mirisna. Visoka je i vitka. Na sebi ima traperice i dugu plavu majicu. Ona je dobra, pametna, vesela i vrijedna. Moja mama i ja se lijepo slažemo.

Josipa Šagud, 2.r, PŠ Dobri Zdenci

JESEN

Sunčeve grieje,
Ispud drijeva mrav se skriva.
V travi stoji maslaček,
Oko njega skače maček.
Deč deždi i
Vse diši.
Oblaci se po nebu širiju,
A tički ih loviju.

Valerija Kosec, 3.a

SKORE BU BERBA

Čvorki se grozjdjem sladiju
I srdiju trsje.
Sladi se, sladi, grozd pu grozd
A nad trsjem letiju tiči.

Skore bu branje,
Skore bu došel posel.
Dok se grozjdje sladi
Berači se sprijemaju za branje.

Martina Hegol, 3.a

MATIJA GUBEC

Bio si hrabar,
Bali ne dosta jak.
Franjo Tahi te pobijedio mačem,
A ti si izgubio vilama.

Stavio ti je užarenu krunu,
Odrubio glavu.
Pobijedio te,
Ali ne pošteno.

Maja Labaš, 3.r, PŠ Sveti Matej

ŽELIM, ŽELIM

Ja želim akvarij pun riba.
Želim ljubav i toplinu.
Želim auto na daljinski.
Želim mir na Zemlji
svim ljudima.
Drugima želim puno
uspjeha u životu.
A najviše želim djeci
bez mame i tate,
sreće i ljubavi.

Maksimiljan Tupek, 3.r, PŠ Sveti Matej

In der Deutschstunde haben wir viele Aufsätze geschrieben.

Meine Winterferien

Ich war drei Wochen in den Winterferien. Es war sehr schön. Ich war zu Hause. Meine Mutti und ich haben Kuchen für Weihnachten gebacken. Ich war sehr fleißig. Ich habe das ganze Haus aufgeräumt. Am Heiligabend hat mein Vater den Weihnachtsbaum geschmückt. Zu Weihnachten sind wir in die Kirche gegangen. Neues Jahr habe ich mit meiner Familie gefeiert. In der Freizeit habe ich ferngesehen, und ich bin gerodelt.

Nikolina Lisak, 7b

Das bin ich

Hello! Ich heiße Dario. Mein Haar ist glatt und braun. Meine Nase ist stumpf. Meine Ohren sind klein. Mein Mund ist klein. Meine Augen sind blau. Ich bin lustig.

Dario Haramustek, 5a

Mein Schultag

Am Morgen bin ich um halb 7 Uhr aufgestanden. Dann bin ich ins Badezimmer gegangen. Dort habe ich mich gekämmt und habe mir die Zähne geputzt. Später habe ich ein Wurstbrot gegessen. Um 7 Uhr bin ich zur Schule gegangen.

An diesem Tag hatte ich 7 Stunden: Kroatisch, Musik, Sport, zwei Stunden Physik, Mathematik und Deutsch. Um 3 Uhr bin ich nach Hause gekommen. Danach habe ich Suppe zu Mittag gegessen. Erst dann habe ich Hausaufgabe geschrieben, Mathe geübt und Deutsch gelernt. Später habe ich meiner Mutti geholfen. Zuerst habe ich Fenster geputzt, dann habe ich Geschirr gespült und Staub gesaugt. Danach habe ich Musik gehört und ferngesehen.

Am Abend habe ich mit meiner Oma telefoniert. Dann habe ich etwas zu Abend gegessen. Um 8 bin ich ins Bett gegangen. Ich habe noch die Lektüre gelesen. Um 9 Uhr bin ich eingeschlafen.

Nikolina Haramustek

Ist Kleidung für dich wichtig?

Kleidung ist für mich wichtig, aber Marke finde ich nicht wichtig. Hauptsache, die Kleidung ist sauber. In der Schule trage ich T-Shirts, Jeans, Sportschuhe und manchmal Trainingsanzüge. Zu Festen trage ich T-Shirts und Jeans. Zu Hause ziehe ich mir Trainingsanzüge an. Ich kaufe meine Kleidung allein, aber mein Vati gibt mir das Geld. Mein Stil ist sportlich.

Ivan Sinković, 8a

Der Unterricht in der Natur

Heute ist der 15. Oktober. Es ist Mittwoch, aber es ist kein gewöhnlicher Tag in unserer Schule. Wir kommen zur Schule wie jeden Tag, aber wir haben keinen Unterricht im Klassenzimmer. Alle Schüler wandern durch Gornja Stubica. Die Klassen 6b, 6c, 7b und 7c gehen nach Jakšinec, um das Geburtshaus von Rudolf Perešin zu besuchen.

Die Sonne scheint, es ist warm. Wir wandern eine Stunde. Wir gehen durch die Ljudevit Gaj Straße. Etwa 100 Schüler wandern sehr schnell, und unsere Lehrerinnen kommen die letzten zum Ziel. (Sie sollten an ihrer Kondition arbeiten!)

Als wir nach Jakšinec gekommen waren, haben wir viele alte Häuser und sehr wenig Menschen gesehen. Das Haus von Rudolf Perešin steht auf einem Hügel. Es ist sehr klein. Es ist aus Holz gebaut. Im Haus sind zwei kleine Räume. Dort stehen ein altes Radio, ein Korb, eine Bank und ein altes Hochzeitsfoto (vielleicht von Rudolfs Eltern). Sein Zustand ist nicht besonders gut. Vor dem Haus steht eine kleine Kapelle mit der Statue der Gottesmutter. Dort stehen auch aus Holz ausgearbeitete Statue von Rudolf Perešin und ein großes Faß

mit kroatischer Fahne.

Wir haben viel Spaß. Wir zeichnen Rudolfs Haus und sprechen auf Englisch und Deutsch.

Ana Kontent

Allein zu Hause

Es ist schon spät. Ich bin allein zu

Hause. Meine Mutter ist auf der Reise und kommt spät in der Nacht nach Hause. Ich spiele Computerspiele. Auf einmal höre ich Schritte. Wer ist das, frage ich mich. Dann sehe ich eine Maus. Macht nichts, denke ich. Ich spiele, und spiele, und spiele und sehe nicht, dass Allein zu Hause

Es ist schon spät. Ich bin allein zu Hause. Meine Mutter ist auf der Reise und kommt spät in der Nacht nach Hause. Ich spiele Computerspiele. Auf einmal höre ich Schritte. Wer ist das, frage ich mich. Dann sehe ich eine Maus. Macht nichts, denke ich. Ich spiele, und spiele, und spiele und sehe nicht, dass mein Haus im Feuer ist. Bald sehe ich das Feuer, aber ich alarmiere die Feuerwehr nicht. Ich lösche das Feuer in 90 Minuten allein. Danach denke ich: „Doch muss ich die Feuerwehr anrufen.“ Es ist zu spät. Mein Haus ist nicht mehr hier, aber mein Computer ist hier. Wieder spiele ich, spiele und spiele Computerspiele. Endlich kommt meine Mutter und fragt mich: „Wo ist unser Haus?“. Ich antworte: „Es ist spurlos verschwunden.“

Ivan Benko

English page

Education in nature

Today is the 15th of October. It's Wednesday, but it's not a normal day in our school. We came to school as usually, but we didn't have classes. Instead all the pupils went around Gornja Stubica. 6b, 6c, 7b and 7c went to Jakšinec to visit the birthplace of Rudolf Perešin.

It was sunny and rather warm. We walked for one hour. We went along the street of Ljudevit Gaj. About a hundred pupils were walking (very quickly) so the teachers soon ended last (they should work on their physical fitness!)

When we came to Jakšinec we saw many old houses and not so many people. Rudolf's house is on the hill. It is very small. It is made of wood. There are only two small rooms. There is an old radio, one table, an old wedding photo (maybe of Rudolf's parents), a basket and a bench. The house is not in a very good condition.

In front of the house there is a small „chapel“ with the statue of Majka Božja Bistrčka. There is also the wooden statue of Rudolf Perešin and one big wooden barrel with Croatian flag.

We had a great time. We painted Rudolf's house, talked about it in English and German, the boys played football and after eating the sandwiches we went on...

...to be continued...

Ana Kontent, 7b

Fun page

From Lucy's teen magazine

Made by: Lucija Jakšić, 7b

Jokes

What is a duck's favourite dance? The quakstep!

Why did the elephant walk on two feet? To give ants a chance!

Why did the spider buy a car? So he could take it out for a spin.

How do fireflies start a race? Ready, steady, glow!

What is mouse's favourite record? „Please, cheese me!“

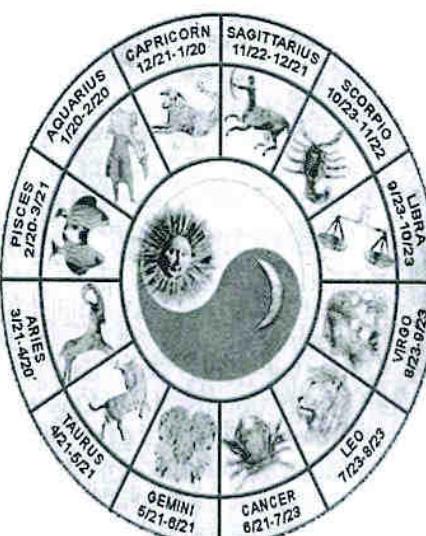
Problem page

Hello! My name is Alice. I have got a sister. She is just a baby. She is small and cute but my problem is that my parents don't pay any attention to me any more. I'm not sure if they still love me. What am I to do? Please, help me! Alice

Hello! My name is Claudia. I'm in love with John. He has got black hair, blue eyes and he is very handsome. But I think that he doesn't even notice me. How can I chan-

ge that? Can you help me? Claudia
Hi! My name is Bart. My problem is maths. I've got an F in maths. My sister tells me that I'm stupid. That's why I tease her „sweaty, sweaty, swotty!“ Then my mum forbade me to play computer games for two weeks. Is it normal to have an F in maths? How can I solve this problem? Bart

By: Lucija Jakšić, 7b

HOROSCOPES

Aquarius : If you need some help, this is the ideal time to ask for it. People will be ready to help you, but don't push it too hard.

Pisces : If you want someone to notice you, act boldly!

Aries: You are ready to get what you want! Step up, don't be afraid, luck is on your side!

Taurus: Your attitude is not very good if you want to succeed. Change it immediately!

Gemini: This is the best time to correct your grades so make textbooks your best friends in the next few weeks! The improvement is guaranteed!

Cancer: This is not a very good time for having guests or going to parties. Stay at home, read a book or watch a good movie. Relax and spent some time doing what you really like.

Leo: The next week is very good for romance whether you're single or not!

Virgo: Take things more slowly. You are in a rush and that might lead to some problems with your health.

Libra: This is the time for taking risks, ignore practicality and think about what-ifs!

Scorpio: It's wise to be led by others as long as they are going the right way!

Sagittarius: Somebody in your life thinks higher of you than you can imagine.

Capricorn: Be more realistic! Look around yourself, don't leave your head in the clouds!

By: Lucija Jakšić, 7b

A story about Wendy

This is Wendy. Her surname is McCalister. She is 12 years old. She lives in Canada. Her mum Jane is a maths teacher. She is 35 years old. Children at school like Jane because she is not strict at maths. Wendy's dad is David. He is a dentist. He is strict. Wendy has a sister Julia. She is 8. She is in the second grade. She is nice and friendly. Wendy has got a pet. It's a budgie Ginger. It can talk a little.

Wendy is good at playing the piano. She is afraid of many things like school tests, snakes, spiders, bugs and other dangerous creatures.

Wendy would like to be a writer. She likes reading books. She likes fantasies and magic stories the most. She is very imaginative. Wendy would like to write a story: Harry Potter and the gold ring. She has got a lot of ideas.

Wendy has a little secret. She is in love with her friend Alan. He doesn't know it. Alan is tall, he has got blue eyes and brown hair. Wendy will write him a letter for Valentine's day, but she will not sign her name. Only her friend Maggie knows about it.

This is all about Wendy for now.

By Mateja Bokun, 6c

My Best Friend

I have two best friends. Marta, who is very interesting, and Lucija, who is fun to be with. We love everything. Marta has two sisters and two brothers. She is not selfish. We are fans of the pop singer Toni Cetinski. Lucija has a brother and little sister. She is very quiet and maybe a health freak. If I have a problem or get in trouble, she will help me. She can keep secrets. In free time we go for an ice-cream.

Mateja Čupar, 7.a

All about me

Hello! I'm Ivana. My surname is Kosec. I'm eleven. I'm from Gornja Stubica. Gornja Stubica is a beautiful place. I have got a big family: my mother Štefanija, father Ivan and two sisters, Martina and Valentina. I have got straight brown hair and brown eyes. My best friend are: Valentina, Mateja, Marta, Izabela, Katarina, Maja, Manda, Sara and Antonela. I'm good at maths and art.

Ivana Kosec, 5.a

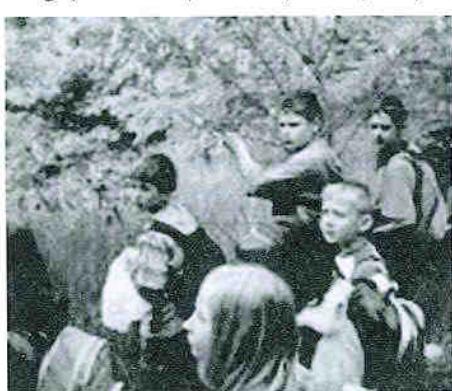

VOĆARSKA SEKCIJA intenzivno se bavi proizvodnjom čipsa od jabuke.

ke, Prodaje jabuke i proizvode jabučni ocat. Voćnjak se prostire na 3272 m² gdje je posađeno 270 voćaka. Uključeno je 57 članova i jedan agronom.

TITRICA – sekcija PŠ Dubovec
Članovi sekcijske, njih 16 učenika i dvije učiteljice prikupljaju bilje za čaj: bazgu, kamilicu, mentu, orah, kopri-

vu, lipu, ružmarin, akaciju, ružine latice, neven, šipak. Bilje suše i pakiraju u prostorijama škole. Čaj je specijalitet škole i odlikuje se jedinstvenom aromom.

KLINČEK – sekcija PŠ Hum Stubički
Sekcija se bavi proizvodnjom komposta od krušaka i jabuka koje se nala-

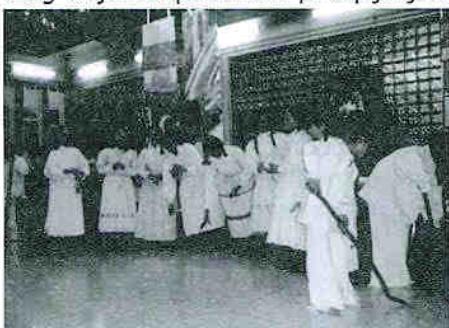

ze u školskom dvorištu te njegovanjem tradicijskog cvjetnjaka. Likovni ogranak izrađuje ambalažu za kompot. Broj 17 članova i 2 učiteljice.

FOLKLORNA SEKCIJA

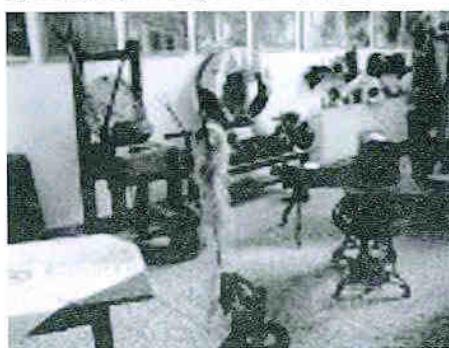
Glavni zadatak i cilj folklorne grupe jest istraživanje i očuvanje običaja stubičkog kraja. Grupa se bavi prikupljanjem

pučkih izreka, starih recepata te pučkih vjerovanja ljudi stubičkog kraja.

ETNOGRAFSKA SEKCIJA

Sakuplja starinske predmete koji su se koristili u našim domaćinstvima i prije stotinu godina te su izvorni dokazi življjenja naših ljudi krajem 19. i početkom 20.

st. Učenici vode bilješke o običajima vezanim uz obilježavanje blagdana te tako pridonose očuvanju naše tradicije.

FOTO SEKCIJA

Bavi se fotografiranjem školskih

odjela te prodajom fotografija zainteresiranim učenicima. Također prati sva događanja vezana uz školu i oko nje.

IKOVNA SEKCIJA

Zajedno s etnografskom sekcijom sudjeluje u estetskom uređenju etnozbirke za razna događanja i priredbe u školi te sudjeluje u praćenju školske zadruge na smotrama i nastupima u

mjestu uređenjem štandova. Izrađuje etikete i ambalaže za ocat koji proizvodi voćarska sekcija.

PVRTLARSKA SEKCIJA

Prikuplja sjemenje i sadi materijal za vrt i cvjetnjak te sadi i sije osnovne kulture- grašak, luk, mrkvicu, bob, mahune, grah i ukrasne bučice. Od ove godine u vrtu je zasađeno i ljevkovo bilje.

Natalija Ciglenečki, voditeljica zadruge

Jeste li znali

- Ahilova tetiva nosi ime po Ahilovoj legendi; majka Teuta uronila je Ahila u močvarnu vodu Stiksa pa je Ahil postao neranjiv posvuda, osim na peti za koju ga je majka pridržavala.

- Visoke pete – prednost visokih potpetica prvi su uočili konjanici, potpetice na jahaćim čizmama sprevavale su klizanje nogu iz remena. Procvat su visoke potpetice doživljile u 17 st. Francuski plemići sami su sebi davali izrađivati cipele s visokim potpeticama. A s vremenom su muškarci potpetice prepustili ženama.

San – svakom biću potreban je san jer se u snu tjelesne stanice oporavljaju od rada. Čovjek prospava gotovo trećinu života. Najviše sna potrebno je novorođenčetu, oko 20 sati, a odrasloj osobi sedam – osam sati.

- Duhan – ljudi su lišće koristili za pušenje i žvakanje oko 1000. god pr. Krista. Prve cigarete umotane u papirić, kakve danas poznajemo, napravljene su 1832 god. Vjeruje se da su prve takve cigarete napravili egipatski vojnici. Godine 1856. u Engleskoj je otvorena prva industrija duhana.

- Treptanje – smatra se da čovjek trepne svakih 6 sekundi, odnosno da tijekom života trepne oko 250 milijuna puta. Glavna uloga treptanja je omogućavanje konstantnog vlaženja i ispiranja površine oka.

O ŽIVOTINJAMA

- Zavijajući vukovi oglašavaju svoje vlasništvo nad lovnim područjem i upozoravaju druge vukove, životinje i ljudi da izbjegavaju to područje.

- Najveća žaba na svijetu velika je

poput tanjura. Nazvana je Golijat. Najteži ulovljen primjer težio je čak više od tri i pol kilograma. Najmanja žaba teži malo više od jednog grama, a velika je 2 cm. Živi u prašumama u južnoj Kolumbiji.

Jegulja ima dugačku usku leđnu peraju koja se pruža oko repa te se spaja s podrepnom perajom tvoreći snažno kormilo kojim se kreće prema naprijed i natrag.

- Zlatna ribica najčešći je stonovnik akvarija. Živi u rijekama, jezerima i mernim vodama do 20 m dubine. Hladnokrvna je riba i može u akvarijima bez grijaća. Kad se na površini stvoriti tanak sloj leda, može preživjeti sve dok ispod leda ima dovoljno kisika.

- Klokan lutaju australskim pustinjama u krdima. Piju vodu kada na nju naiđu, a u razdobljima suše svu tekućinu koja im je potrebna dobivaju iz bilja koje jedu.

Marko Pelesk, 7.c

ŠTO ZNACI 1.APRIL

Svjetski dan smijeha i šale naziva se 1.april(travanj). To je dan tradicionalno rezerviran za zbijanje šala i sitnih prijevara. Prvi april neki nazivaju i svjetskim nrodnim praznikom, a teorije kako je ustvari došlo do obilježavanja ovog dana smijehom i šalama su mnogo brojne.

Najpoznatija je ona koja potječe iz Francuske, iz davne 1582. godine. Te godine je kralj Charles IX. ukinuo julijanski kalendar, a vrijeme se počelo računati po gregorijanskom kalendaru tako da je godina tad počela prvog januara umjesto prvog aprila. Pošto u to vrijeme nije bilo sredstava komuniciranja vijest se širila veoma sporo, pa su oni koji nisu znali za kraljevu odluku prozvani 'prvoaprilskim budala'ma'.

No, i danas se obilježava taj dan po cijelom svijetu. Francuzi ovaj dan zovu Poisson d'Avril što u prijevodu znači 'aprilska riba', po običaju djece koja su u školi na leđima drugih učenika potajno crtala ribu radi šale. U Škotskoj se ovaj praznik obilježava dva dana, a u Velikoj Britaniji čak postoji i običaj da se šale zbijaju samo do podne, a da poslije prestaju jer to može donijeti nesreću. U Poljskoj, Danskoj, pa i Velikoj Britaniji se čak i mediji uključuju u smještanje prijevara, a najpoznatija je prvoaprilska šala bila kad je BBC objavio da Švicarci uzgajaju špagete na drveću. Ne samo da se po Europi zbijaju šale na 1.april, nego i kod nas. Na taj dan volimo svi namještati smicalice drugima i smijati se šalama. I ne samo djeca, nego i stariji ljudi se vesele tom danu.

U našoj školi učenici smještaju šale učiteljima i većinom uspiju u tome. Tako uvek doznamo tko je maštovit i vješt u zbijanju šala. To je dan pun veselja i radosti i svakog veseli.

Doroteja Benko, 6.a

Ivček

obrt za prijevoz

Putovanje u neobične galaksije na zadnjoj stranici omogućili su:

Jurica Vulama

Klara Zebić

Petra Haramustek

Tomica Martek

anonimno

Mario Zebec

učenici 5.a razreda

